

Làm Một Beta

Contents

Làm Một Beta	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	14
7. Chương 7	15
8. Chương 8	18
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	26
12. Chương 12	29
13. Chương 13	31
14. Chương 14	34
15. Chương 15	36
16. Chương 16	39
17. Chương 17: Ngoại Truyện 1	43
18. Chương 18: Ngoại Truyện 2	46

Làm Một Beta

Giới thiệu

Edit:LKDán nhãn nội dung: Hoan hỉ oan gia, điền văn, hiện đại không tưởng, nhân duyên tình cờ gặp gỡ. Vai chính: Ni

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lam-mot-beta>

1. Chương 1

Một

Ninh Nhất là một beta, có hộ khẩu nghiêm chỉnh, không phải loại trang B kia.

(Trang B = Trang bức, có hai nghĩa: 1. làm ra vẻ; 2. che giấu khả năng, thực lực hoặc khiêm tốn.

Hai

Ninh Nhất từ nhỏ đến lớn chỉ là một người bình thường, gần đây cũng mới tốt nghiệp loại thường tại một trường đại học phổ thông, làm một người dân bình thường, một cảnh sát điều tra nhỏ. Ôi, nghĩ lại việc được trở thành một người của quốc gia vẫn có chút kích động.

Nhưng khi đến báo danh, cậu được sếp đưa cho một cái rương lớn vũ khí nóng bất hợp pháp, cậu cảm nhận được cuộc sống về sau sẽ chẳng còn bình thường nữa.

Ba

“Gặp phải một tên loạn phát tình, trực tiếp xông lên oánh thẳng đó luôn!” Sếp nói như vậy.

Sếp Omega khi xưa nói năng nhẹ nhàng ôn nhu người người yêu thích đâu rồi? Phòng chiêu sinh đúng là một đám khốn khiếp!

Bốn

Phải nói sếp đã cao một mét chín còn có khuôn mặt vô cùng đẹp trai, thực sự không hề giống Omega. Bình thường thú vui lớn nhất của sếp chính là trêu chọc và khiêu khích các Alpha, trêu chọc xong còn không cho thảo (*), không thảo thì sao trêu chọc! Nhưng những Alpha đó dù giận cũng không dám nói gì, vì sao chứ? Bởi vì bọn họ đều đánh không lại sếp.

() thảo (): đọc lái lái đi nhé =))))*

Cho nên nói..... Sếp, anh thật sự là Omega sao?

Năm

Ninh Nhất cầm theo cây gậy bắt đầu một ngày công tác “gậy đánh uyên ương”. Kỳ thực khi lần đầu tiên cậu biết rõ công việc này là ngăn chặn những người phát tình đột ngột, bản thân cậu cực kỳ phấn khích! Vì sao ư? Đại khái là cấu độc thân (*) phần nộ đi.

() cấu độc thân: những người FA*

Lại nói, phố bên kia có cụ ông đang đánh bóng bàn, phố bên này hai thanh niên đang thử dắc, không phải trông vô cùng ảnh hưởng đến thuần phong mỹ tục sao?

Sáu

Một người anh em làm cảnh sát giao thông đột nhiên tới tìm Ninh Nhất, khuôn mặt tràn đầy ái tình, dáng dấp e thẹn, “Ninh Nhất... Tôi muốn nghỉ thai sản, cậu giúp tôi thay ban có được không?”

“!!!” M* kiếp tú ân ái.

Bảy

Ninh Nhất hiện giờ là một cảnh sát giao thông, cậu cầm máy kiểm tra nồng độ rượu đưa vào miệng con sâu rượu kia, “Anh tức giận cái gì, đừng có giả vờ với tôi!” Đột nhiên cậu ngửi thấy một mùi rượu rất nồng, nồng đậm đến nỗi như ngấm cả vào xương.

Mẹ ơi, cách nửa dặm đều ngửi thấy được, cái bình rượu này ngâm bao lâu rồi vậy?

Tám

Lái xe say rượu còn đua xe, phải cho tắm rửa sạch sẽ rồi ném vào cục cảnh sát. Ninh Nhất kêu một tiếng rồi nhảy lên nóc xe của hắn, tàn nhẫn đập hỏng cửa xe lôi người bên trong ra, ôm lấy người cầu nhàu mà lăn đến ven đường.

Ninh Nhất thụi hắn một cú, móc ra còng tay lắc lắc định đem người còng lại, ai biết người kia đột nhiên mở mắt ra, nhìn chằm chằm cậu với đôi mắt đỏ sẫm, Ninh Nhất cảm thấy có một cơn ớn lạnh sau lưng.

Chín

Ninh Nhất bị phản lại ngã xuống, mà người đánh ngã cậu đang chống trên đỉnh đầu cậu thở hổn hển, “Cái kia, người anh em à, chúng ta có thể thương lượng..... Đệt!”

Ninh Nhất bị hắn ôm lấy cần một cái, Ninh Nhất mờ mịt.

Mười

Sau đó đồng sự chạy tới, bọn họ toàn bộ khuôn mặt là ức chế, rồi dùng ánh mắt quan tâm nhìn Ninh Nhất, “Đồ ngốc, người kia đang phát tình, cậu đến gần là muốn bị cắn hả.”

Đã bị cắn rồi, ôi ha ha.

Nhưng mà ngược lại, Beta có bị cắn cũng không mất miếng thịt nào, Ninh Nhất liền lười quản.

Sau đó Ninh Nhất đưa hắn đến bệnh viện.

Về sau Ninh Nhất bị quẩn lấy vẫn luôn nghĩ, nếu như có thể trở lại quá khứ, nhất định phải tát cho mình bây giờ một cái, cho người TM ($TM = tha\ mẹ = mẹ\ nó$) nhiều chuyện!

Hiện tại phải giữ lại nước mắt, đều do lúc ấy bị nước chảy vào đầu.

Mười một

Khi hẩn tỉnh, Ninh Nhất đang đưa lưng về phía hẩn gọt táo. Hẩn thấy dấu răng trên vai Ninh Nhất, trầm mặc chốc lát, đột nhiên vươn mình xuống giường, quỳ một gối trước mặt Ninh Nhất, “Tôi sẽ chịu trách nhiệm với cậu!”

A? Đây là nói lời xin lỗi với tư thế mới sao? Ninh Nhất sợ đến mức táo trên tay cũng rơi mất.

2. Chương 2

Một

Ninh Nhất một mặt ngây ngốc đi phía trước, đằng sau là cái đuôi Tần Phong, còn là một cái đuôi to siêu đẹp trai.

Dọc đường đi nghe nam nam nữ nữ ABO thét gào, không biết sao, trong lòng Ninh Nhất còn có chút đắc ý nhỏ, khả khả.

Tuy nhiên Ninh Nhất vẫn đang cố nhớ lại chính mình thế nào mà mơ mơ hồ hồ đồng ý bắt đầu cùng Tần Phong.

Hai

Nội dung đối thoại có vẻ là như thế này:

Ninh Nhất lễ phép cự tuyệt hẹn ước: “Không hẹn ước gì cả anh đẹp trai, chúng ta không hẹn ước.”

Anh đẹp trai kiên trì cùng người hẹn ước, cũng đã quỳ gối trước mặt người.

Ninh Nhất bất đắc dĩ cự tuyệt hẹn ước: “Anh đẹp trai, chúng ta có thể thương lượng lại.”

Anh đẹp trai từ chối thương lượng với người, vẫn quỳ một gối xuống trước mặt người như cũ.

Ninh Nhất táo bạo mà cự tuyệt hẹn ước: “Bỏ qua đi!”

Anh đẹp trai không muốn nói chuyện cùng người và đang ôm chân người.

Ninh Nhất: Mình thật TM (*mẹ nó*) là ngày chó mà.

Ba

Đến giờ Ninh Nhất mới cảm nhận được vì sao nói một giới tính một ngọn núi, nghĩ tới trong đội có rất nhiều Alpha có thể vui vẻ giao lưu, cậu liền đưa người tới đội.

Chỉ là vụn vụn không nghĩ tới, mới vừa bước vào cửa, một Alpha, một Beta cứ như vậy bị sếp kéo mạnh lôi vào văn phòng.

Cho nên..... Sếp, anh thật sự là Omega sao?

Bốn

Sếp vỗ vai Tần Phong, “Biết đánh nhau chứ tiểu tử.”

Tần Phong ánh mắt sáng quắc, “Có thể.”

Tiếp đó là một trận đánh nhau không thể diễn tả, hình ảnh đẹp đến mức thực sự không đủ khả năng miêu tả. Quần chúng vây xem sôi nổi bày tỏ: Thật kích thích, thật trâu bò.

Sau trận đánh không thể miêu tả, sếp dùng đôi mắt gấu trúc hòa ái nhìn Tần Phong, “Hoan nghênh gia nhập đội chúng ta.”

Má ơi thật giống như không cần thận phát hiện thuộc tính kỳ quái của sếp.

Năm

Sếp cũng đưa cho Tần Phong một cái hòm gì đó to to, Tần Phong bình tĩnh nhận lấy, ôi người trẻ tuổi vừa nhìn đã thấy chính là người có chuyện nha.

Về phần có chuyện gì thì Ninh Nhất còn chưa kịp dụ nói ra đã bị nhiệm vụ hai ngày nay đè áp.

“Quả nhiên... Mùa xuân đến rồi.”

Mẹ nó, sao đều cùng phát tình vào một lúc vậy.

Sáu

Các loại giới tính trong đội của Ninh Nhất đều có, nhưng nhiệm vụ ngăn một thanh niên đột ngột phát tình hơn phân nửa đều rơi vào người Beta, dù sao đối với chất dẫn dụ bọn họ cũng ít ảnh hưởng nhất.

Ninh Nhất kiểm kê lại túi trang bị đựng thuốc ức chế, xác nhận lại lần nữa địa điểm nhiệm vụ sắp xuất phát, đột nhiên phát hiện sau lưng có một người lén lút đi theo, cậu không khỏi đỡ trán, “Thời kỳ phát tình của Alpha còn chưa qua anh muốn tới làm loạn sao?”

Tần Phong lắc lắc đầu cố chấp bám theo, kỳ thực vào lúc hắn cần Ninh Nhất, chất dẫn dụ đang cuộn trào mãnh liệt trong thân thể liền an tĩnh lại, tuy nhiên trực giác nói cho hắn biết chuyện này nói ra là không tốt.

Ninh Nhất móc móc cái túi, ném cho hắn một viên thuốc con nhộng nhỏ màu trắng, “Mau uống thuốc ức chế này đi.” Thuốc ức chế dùng để cưỡng chế thời kỳ phát tình, nhưng có tác dụng phụ rất lớn, bị kìm nén cả thời gian dài í mà, người hiểu đó. Tuy nhiên khi Ninh Nhất đưa thuốc ức chế lại không nói cho hắn biết những điều này, vậy nên Ninh Nhất à, cậu có thể bày ra món trắng miệng rồi.

Bảy

Ninh Nhất một gậy đánh bất tỉnh Omega, người không nhìn lầm, người cậu đánh hôn mê là một Omega mảnh mai, phải nói cậu thường chơi xấu sau lưng Alpha, lần này sao lại ngược lại như vậy? Bởi vì — Omega này thật sự là Omega giới kỳ ba (*), đương nhiên so sánh với sếp thì vẫn là kém một chút.

() Kỳ ba () : So sánh người nào đó hoặc chuyện gì đó thập phần lý kỳ, không giống thế tục, cá tính vô cùng, thể gian hiểm có — Theo Xà Viện*

Omega này, bởi vì chất dẫn dụ có mùi vị kỳ lạ, từ nhỏ đến lớn đều luôn bị từ chối, nên lần phát tình ở tuổi mười tám này cậu ta tự cho phép bản thân mình phóng túng! Cậu ta chạy sang phòng bên cạnh nhào đến nam thần hàng xóm vẫn thăm mền nhiều năm! Đáng tiếc nam thần hàng xóm dị ứng với mùi sầu riêng nên hôn mê ngay tại chỗ — không sai, Omega này có chất dẫn dụ là Vị! Sầu! Riêng!

May là Ninh Nhất không mẫn cảm với chất dẫn dụ, hơn nữa trong đội có rất nhiều mùi vị chất dẫn dụ, ví dụ như mùi thuốc lá của sếp, mùi rượu của Tần Phong, hương vị lẩu của em gái Tứ Xuyên, mùi bản lam căn (*) của bác sĩ và em trai hắn là mùi hoắc hương chính khí thủy (**). Thực sự là đủ rồi.

() Bản lam căn (Rễ bản lam): là tên thuốc trong y học cổ truyền của rễ cây tùng lam. Vị thuốc có tính hàn, vị đắng, lợi về kinh tâm, vị. Có công hiệu thanh nhiệt, giải độc, mát gan, tiêu viêm,...*

(**) Hoắc hương chính khí thủy: tên một loại thuốc của Trung Quốc, giúp giảm đau, nhức đầu phía trán,

chứa cảm, khí hư, phong thấp...

Vậy nên khi Omega khóc thút thít đập tường nói muốn tự tử Ninh Nhất mới có thể bình tĩnh nói vị sầu riêng của cậu ấy thật thơm. Lúc cậu tỉnh táo lại liền đỏ mặt, thành thật hỏi lúc này có nên đánh hôn mê cậu ta không.

Tám

Ninh Nhất bọc người lại định mang về, đột nhiên bị Tần Phong từ sau lưng ôm chặt lấy, nhiệt độ trên người Tần Phong rất kỳ lạ, trong phòng ngay lập tức ngập tràn mùi rượu, Ninh Nhất sững sốt nửa ngày, mãi đến khi mặt sau bị một vật vừa thô vừa cứng đỉnh vào.....

Thao! Trong chúng ta có kẻ phản bội! Chẳng nói được làm bạn thiêu đốt chốn hồng trần tiêu dao tự tại (*) đây sao? Kết quả người ta đột nhiên phát tình với mình WTF?!

() Câu gốc thuộc bài “Không thể chia tay chàng” do Triệu Vy thể hiện, nhạc phim Hoàn Châu Cách Cách.*

“Hãy để ta làm bạn chốn hồng trần, sống một cách tiêu diêu tự tại

Hãy để ta phi ngựa rút nhanh, tận hưởng nhân thế phồn hoa...”)

3. Chương 3

Một

Đối với tình cảnh trước mắt, Ninh Nhất có chút mơ hồ. Đầu óc cậu nhanh chóng xoay chuyển suy nghĩ phương án ứng phó.

Phương án một: Không sợ hãi tình hình trước mặt.

... Cùng một Alpha có thể đối mặt với ông sếp biến thái, kết cục cuối cùng là sẽ bị áp trên đất ba ba ba một trận có được không.

Phương án hai: Anh bạn, đã từng nghe nói về thuốc ức chế chưa?

Ai nha, có vẻ như rất có đạo lý, Ninh Nhất nhanh chóng lấy ra thuốc ức chế tiêm cho Tần Phong một mũi.

Mười phút sau, “Ngọa tào (*đồng âm với Ta thao = Địch*) anh bình tĩnh chút! Đừng liếm... Ngứa...” Chao ôi! Nghĩ thế nào thì kết quả vẫn là mặt sau khó giữ có được không?!

Phương án ba: Đã như thế, vậy thì để đồng chí cách mạng đến trợ giúp đi.

Nhìn thế cục này cũng chỉ có thể hi sinh thứ khác bảo vệ mặt sau thôi! Ninh Nhất cắn răng, đưa tay cầm lấy tiểu huynh đệ của đối phương, trời ạ kích thước này, nếu bị áp thật thì cục hoa chắc chắn tổn thương đến tàn phế mất.

Địa phương kia được nắm lấy, Tần Phong thoải mái rầm rì, lại bắt mãi cọ cọ Ninh Nhất.

Ninh Nhất ngửi thấy một mùi rượu nồng đến hít thở không thông đang bao vây chính mình, thật là kỳ quái, rõ ràng không hề miễn cảm với chất dẫn dụ, vậy mà thời khắc này cậu lại cảm thấy tim mình đập mạnh theo mùi rượu thơm tinh khiết.

Thần sắc Ninh Nhất có chút trầm mê, có chút nghi hoặc, sau đó không biết vì sao tay cậu đột nhiên xiết chặt..... Cái gì kia, “A ——” Tần Phong mặt mũi trắng bệch, tiểu huynh đệ cũng tước vũ khí đầu hàng.

Ninh Nhất lúc này mới lấy lại tinh thần, cậu nhìn bạch trọc trong tay nháy mắt mấy cái, sau đó nghiêm trang đặt tay trên vai Tần Phong, cà cà, khuôn mặt nghiêm túc nói rằng: “Yên tâm đi người anh em, chúng tôi đều không chê anh, không phải chỉ là ra sớm chút thôi sao, à tôi có biết một bác sĩ tay nghề không tồi chuyên trị phương diện này, có muốn tôi giới thiệu cho anh làm quen không?”

“Tuy rằng anh ở phương diện này có kém một chút nhưng mặt mũi lại rất được nha! Khẳng định có rất nhiều đàn ông phụ nữ nhìn tới khuôn mặt này của anh nên cứ yên tâm đi người anh em.”

Bên này Ninh Nhất tận tình khuyên nhủ Tần Phong, nhưng quần chúng vây xem đã rõ mọi chuyện từ lâu bày tỏ: Dựng flat này cho tốt!

Hai

Ninh Nhất cảm thấy ánh mắt của sếp có chút kỳ quái, luôn nhìn cậu giống như nhìn Omega đi lấy chồng, Ninh Nhất không khỏi run lập cập.

Ba

Omega bị Ninh Nhất đánh ngất cũng tỉnh lại rồi, vốn định quay lại sửa chữa bức tường rồi tiếp tục đẩy nam thân, kết quả vừa nghe thấy trong đội có các dạng chất dẫn dụ thì nói cái gì cũng không chịu đi, sếp vừa nhìn thấy là tay chân miễn phí, vui cười hơn hử giữ hấn ở lại.

Từ đó Tiểu Sầu Riêng ở lại trong đội, cả ngày quần lấy bác sĩ Bản Lam Căn (*Rễ Bản Lam*) muốn các dạng

thuốc thanh tân Omega, thuốc thanh tân vừa đến tay liền chạy đi quyến rũ nam thần, ai, không làm việc đàng hoàng nhà.

Thế Ninh Nhất cậu mỗi ngày khắp nơi đi tìm người chơi mật chược thì có tư cách nói những người khác sao?

Bốn

Có thể nói thời kỳ toàn dân phát tình xác thực có hơi nhiều việc, nhưng qua được giai đoạn đó thì lại nhàn nhã, nhàn nhã có nghĩa là sếp tẻ nhạt, sếp tẻ nhạt cũng mang nghĩa người biết đánh nhau trong đội gặp phải tai ương.

Vì vậy Alpha trong đội khi nhìn thấy sếp phản ứng đầu tiên chính là quay người bỏ chạy, nhưng cũng chẳng có tác dụng gì, cuối cùng đều bị sếp túm cổ áo ném vào phòng huấn luyện.

Cho nên Alpha trong đội cùng sếp ở chung căn bản là thế này:

Sếp vui vẻ, cùng sếp đánh một trận, sau đó sưng mặt sưng mũi cùng sếp vui vẻ.

Sếp buồn bực, cùng sếp đánh một trận, sau đó sưng mặt sưng mũi đến nịnh nọt sếp.

Sếp nóng nảy, cùng sếp đánh một trận, sau đó sưng mặt sưng mũi khóc thút thít mà ôm lấy sếp không cho y đi gieo vạ người khác.

Sếp phát tình..... Thật không tiện, phản ứng của ông bác bảo vệ mười mấy năm công tác trong đội, nhiều năm như vậy chưa bao giờ thấy sếp phát tình.

A, sếp không hổ là sếp, đến thời kỳ phát tình chu kỳ cũng không giống người thường.

Không phải là nội tiết mất cân đối đi, nên tìm lão đông y nhờ trị bệnh giúp đội trưởng. Song, sau khi Ninh Nhất tốt bụng mà thay đội trưởng tìm đến một lão đông y, chờ đợi cậu chính là mỗi ngày bị sếp dùng danh nghĩa đấu giao lưu gọi đi..... Thôi không muốn nói nữa, nói nhiều như vậy đều là nước mắt.

Năm

Tần Phong đau lòng thay Ninh Nhất bôi rượu thuốc, ngược lại Ninh Nhất lại thờ ơ nhếch răng cười khúc khích, sếp tuy rằng ra tay tàn nhẫn nhưng thật sự rất hiệu quả, này chứ, hiện tại cậu có thể cùng Tần Phong triển đấu nửa giờ, chính là không biết Tần Phong có ra tay hay không ——

“Là A hay O thì đều như nhau! Nếu không Alpha không đối tượng! Sinh đi, con của bạn chúng ta đưa

người nuôi!” Nghe bên ngoài tiếng chiêng trống tuyên truyền âm ỉ cùng ánh mắt nghi hoặc của Tần Phong, Ninh Nhất từ từ che mặt lại.

Thật không tiện nói bởi dưới sự lãnh đạo bạo lực của sếp, Alpha trong đội cứ nhìn thấy Omega là kinh sợ, khiến cho chỉ số sinh dục trong đội tăng chậm chạp không đạt nổi tiêu chuẩn so với đám người ngoài kia, cho dù hằng ngày luôn đến nhờ dân phòng trên đường trợ giúp...

(*) gốc là (Tam thiên lưỡng đầu): ba ngày hai lần

4. Chương 4

Một

Ninh Nhất vừa đẩy cửa vào thì thấy một bác gái lớn tuổi tóc bạc trắng chống gậy đang lôi kéo đồng đội cậu hỏi han tuổi tác, số đo ba vòng, xu hướng tình dục... Ôi chao, kẻ thô lỗ ở phòng tiếp dân đầu phố kia đã học thông ra cuối cùng sử dụng chính sách nhân nhượng bề cong cứu quốc à?

Phải nói tên thô lỗ phòng tiếp dân kia, thật sự ngây thơ.

Nghe nói tên thô lỗ là nhảy dù đến phòng tiếp dân, còn chưa tới hai mươi tuổi, bên người ngoại trừ một cuốn sổ nhỏ thì không hề mang theo cái gì. Đối với loại cấp trên trẻ tuổi nhảy dù này, dựa theo thông lệ quốc tế thì nhân viên kỳ cựu đều được ỨC HIẾP HẮN, trong mấy ngày liên tiếp bị châm chọc khiêu khích, tên thô lỗ vẫn luôn im lặng không lên tiếng.

Cho đến một ngày ai đó làm quá lên, có lẽ là xúc phạm mẹ và những người phụ nữ khác trong gia đình tên thô lỗ đó, mất hần đổ lên lôi ra quyển sổ nhỏ, vừa hít mũi vừa lật sổ ra, người kia khuôn mặt chờ mong, oh, đây chẳng lẽ chính là cuốn sổ tử thần trong truyền thuyết sao—— “..... Anh là cái đứa ngu, tôi nói với anh chắc, dạng ỪM anh, ở nơi tôi anh là đã bị MẢ CH* rồi.....” Nghe tên thô lỗ chiếu theo cuốn vở dùng Xuyên phổ (*) nghiêm trang đọc từng từ lời mắng người, người nào đó cảm thấy chính mình như hiểu được nguyên nhân đứa nhỏ này mấy ngày nay tại sao cứ trầm mặc không nói... Đột nhiên bây giờ lại có chút đau lòng không nở bắt nạt hần?!

(*) Xuyên phổ: Giọng phổ thông kiểu Tứ Xuyên

Về sau tất cả bọn họ cùng che chở hần giống như bảo vệ con nít, lúc hần móc ra cuốn sổ tay trước đây từng tranh cãi, một bên ngăn cản hần một mặt làm sao có thể người tự mình mắng hay ta đến thay người mắng! Đối với hành vi thống nhất một lòng hiếm thấy này, tên thô lỗ cảm động hai mắt đầm lệ, sau đó bị Phó chủ nhiệm vây xem nói toạc chân tướng: Mắt mặt thì ném trong nhà mình, đừng ném ở bên ngoài.

Tên thô lỗ: Mả ch* nhé.

Hai

Chuyện bên trong được đồng nghiệp xử lý, chuyện bên ngoài Phó chủ nhiệm tiếp quản, tên thô lỗ suy nghĩ, thế này thì xao được, mỗi người nàm chút chuyện chứ. Vì vậy hắn lấy ra hồ sơ tỉ mỉ tìm kiếm, sau đó chỉ vào sếp của tiểu đội, đối đầu! Đều là các hộ phải di dời!

Vì vậy sếp ở trong mắt người khác cứ như vậy trở thành cái đinh chiếm cứ tài nguyên tốt sống chết không chịu sinh.

Một giây đau lòng vì sếp.

Ba

Người trong đội vĩnh viễn không thể quên một ngày kia, tên thô lỗ hung hăng khí phách hiên ngang đi vào văn phòng sếp, mười mấy phút sau đi ra thì xuất hiện một đôi mắt gấu trúc, bộ dáng e thẹn dùng hai tay bưng lấy khuôn mặt nhỏ đỏ ửng.

Trợ thủ Omega khuôn mặt hoa si: A, mị lực năm đó của sếp vẫn không giảm.

Beta vậy xem bình tĩnh mà ăn dưa: Sếp thật uy vũ.

Alpha đi ngang qua rút cổ một cái: Thủ đoạn của sếp vẫn cao như vậy.

Người trong đội đều biết, phương thức sếp đối phó với Alpha luôn giống nhau, phân làm hai loại: Nếu như người đến vừa mắt, vậy trước tiên trêu chọc, trêu xong lại đánh, thông thường dưới tình huống này sẽ lưu lại chút vết thương cảnh đẹp ý vui; còn nếu như người đến mà khó coi, sẽ trực tiếp đánh, đánh cho hắn thân Omega/Beta cũng không nhận ra.

Bất kể nói thế nào đều không trốn được mệnh bị đánh, ai, hệ số bạo lực của sếp.

Lúc này nên có một giây đau lòng vì tên thô lỗ.

Bốn

Một bác gái kéo tay Ninh Nhất lái nhải chuyện nhà chuyện cửa, kết hôn chưa vậy anh bạn nhỏ, một bác trai bên cạnh Ninh Nhất tán gẫu từ thiên văn địa lý đến ương ca (*) văn hóa, từ làm sao chăn nuôi lợn mẹ khoa học nói đến năm nay năm tuổi, mặc quần lót đỏ đặc biệt tốt, vân vân... Phong cách của phòng tiếp dân này sao lại chênh lệch lớn như vậy?!

(*) ương ca: loại hình vũ đạo dân gian lưu hành chủ yếu ở vùng nông thôn miền bắc, có vùng còn biểu diễn

câu chuyện, dùng chiêm trống đệm nhạc, có vùng cũng biểu diễn câu chuyện nhưng giống như hình thức ca vũ kịch

“Ồnh ——” Âm thanh cửa lớn bị ai đó đá văng, người trong đội theo tiếng động nhìn sang thì thấy tên thô lỗ hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang mà lại mang dân phòng đến, ồ? Tại sao phải dùng “Lại”?

Tên thô lỗ xông tới tóm chặt ống tay áo sếp, “Ngươi sinh hay không sinh?!” Sau đó không ngoài dự liệu bị sửa chữa một trận rồi được Phó chủ nhiệm mặt tối sầm vội vàng chạy tới xách hần trở về.

Những dân phòng còn lại dụ dỗ nhóm bác trai bác gái, tổ tông à, mọi người đừng có lại chạy loạn để hội đường lão tìm các vị khắp nơi nữa..... Tình cảm nhân gia chỉ là buổi tối ra ngoài đi bộ tiêu cơm, đã nói mà, tên thô lỗ kia có dây thần kinh nào đó dễ dàng quay qua uốn lại, quả nhiên là Ninh Nhất nghĩ quá ngọt rồi.

5. Chương 5

Một

Ninh Nhất nhận thấy từ sau khi đến làm việc Tần Phong liền có chút bất bình thường, mỗi ngày ngoài nhìn chăm chăm vào bụng cậu thì chuyện gì cũng đều không làm, thỉnh thoảng còn dùng ánh mắt sâu xa nắm tay cậu hỏi han ân cần.

Ninh Nhất thấy rằng, quá nửa là do hần uống thuốc uống đến choáng váng rồi, nếu không cũng là do thời kỳ phát tình lại đến. Cậu nói ra suy đoán cơ trí của mình cho các đồng nghiệp đang tò mò, rồi nhận được một cái nhìn khinh bỉ, và những cái vỗ vai tăng tăng lớp lớp của đồng nghiệp với Tần Phong bày tỏ sự đồng tình sâu sắc, chứ không phải bình thường đánh không lại lúc này nhân cơ hội trả thù đầu khà khà.

Cứ giằng co như vậy mấy ngày, cho đến khi sếp túm hần đi không biết nói gì đó, hần mới dừng lại hành vi nhìn chăm chăm cái bụng, chuyển thành bộ mặt thất lạc cùng khó hiểu xấu hổ sờ bụng Ninh Nhất: “Không có...”

“What?!”

Hai

Ninh Nhất có thể coi là đã rõ ràng, Tần Phong không phải uống nhiều thuốc đến ngốc nghếch, hần là thật sự khờ, không thì sao lại tin loại chuyện quỷ quái cần một cái là mang thai? Khi ta ba tuổi, mẹ ta cũng không lấy loại chuyện hoang đường này gạt ta đâu.

Vì thanh niên trí tuệ chậm phát triển phổ cập thường thức sinh lý thời kỳ trưởng thành, Ninh Nhất thấy cuối cùng sếp cũng coi như làm được chính sự cấp bách, mặc dù nói không phải điều đúng đắn, mỗi bộ

hoàng đoạn tử (*) làm các Alpha đi ngang qua im lặng xấu hổ như phải ngậm thuốc ức chế năm 82 để tỉnh táo.

() Hoàng đoạn tử: truyện cười mang ý tình dục:3*

Ba

Ninh Nhất vỗ vỗ đầu Tần Phong, thấy rằng tên nhóc này cũng thật thảm, phương diện kia đã không được rồi đến nơi này còn có chút vấn đề, quả thực là Thượng Đế đóng cửa hắt một cánh cửa lại nhân tiện lấy cửa kẹp đầu hắt, sự tích này mà viết ra treo trên cổ rồi ra ngoài đường nằm một lúc cũng có thể nuôi sống gia đình qua ngày.

Tần Phong lay động đầu cọ tay Ninh Nhất, hắt thích hơi thở trên thân thể người này, không nồng đậm đem người bao bọc từng tầng như hắt, mà là nhàn nhạt với cảm giác rất thoải mái, thoải mái đến mức khiến người không muốn tách rời.

Ninh Nhất bị tóc trên đỉnh đầu hắt cọ ngứa, liền lấy tay kia tấn công xoa loạn tóc hắt lên, giống như đang kéo lông một chú chó lớn vậy, Ninh Nhất thấy rất thú vị mà không nhịn được cười ra tiếng.

Tần Phong vô tình ngẩng đầu liền thấy nét mặt tươi cười này, hắt ngẩn người, rồi cúi đầu ngây ngốc cười theo.

Sếp ra ngoài hít thở không khí đứng ở một bên yên lặng lờ ra kính râm đeo lên, nếu không mang sẽ bị mất hột, thanh niên bây giờ á, cứ không nói một lời mà ở trước mặt người đàn ông độc thân lớn tuổi này ân ái, thật sự là... Chắc chắn chắc.

Bốn

Ninh Nhất không biết một vài chuyện:

1. Ban đầu Tần Phong vô thức muốn cắn gáy cậu, sau lại tự ép bản thân nghiêng đầu qua cắn vai cậu.
2. Vết thương trên vai Ninh Nhất khép lại với tốc độ vô cùng nhanh, Ninh Nhất vẫn luôn nghĩ là do thể chất của mình tốt, kỳ thực nửa đêm khi cậu ngủ say Tần Phong đã lén lút chạy tới liếm vết thương cho cậu, Tần Phong chỉ biết khi bị thương thì liếm liếm, như vậy sẽ lành nhanh hơn, ngoài ra hắt không làm gì cả..... Đúng, Cái! Gì! Cũng! Đều! Không! Làm! Một cơ hội tốt như vậy bày ra trước mắt vậy mà không hề làm gì excuse me? Đáng đời Ninh Nhất gọi người là kẻ ngốc (icon gây cười).
3. Tần Phong thực ra không hề ngốc, hắt chỉ là đem một vài chuyện không cần thiết nhớ ném đi, quên rồi.

6. Chương 6

Một

Bác sĩ Bản Lam Căn (*) gần đây có chút buồn phiền, cậu nhóc tỏa mùi sầu riêng mới tới kia mỗi ngày tìm tới y quần lầy muốn thuốc thanh tân thì thôi đi, cậu em trai hoắc hương đi tương thân mà hun người chạy mất cũng không nói, thậm chí ngay cả Ninh Nhất kia từ sáng đến tối chỉ biết ở trên đường mang gậy đánh Alpha cũng chạy tới làm phiền y..... Ai, người trẻ tuổi, chính là tinh lực quá dồi dào, có thời gian đi quanh thế giới cống hiến cho dân số thì thật tốt.

() Bản Lam Căn (Rễ Bản Lam): là tên thuốc trong y học cổ truyền của rễ cây tùng lam. Vị thuốc có tính hàn, vị đắng, lợi về kinh tâm, vị. Có công hiệu thanh nhiệt, giải độc, mát gan, tiêu viêm,...*

Ninh Nhất lục tung lên tìm kiếm một lúc sau quay đầu qua hỏi y, “Có thuốc ức chế không?” Bản Lam Căn lườm cậu một cái, “Ngăn chặn không bằng khai thông, chú và Tần Phong tới một lần là được rồi, một lần không được thì hai lần, thảo thảo nhiều là tốt rồi muốn thuốc ức chế làm gì.....”

“Ai cùng anh nói cái này chứ đồ lưu manh!” “Vậy chú nghe thành cái gì? Tư thế?” Ninh Nhất lặng lẽ bưng mặt: Quả nhiên không nên tới tìm y, quá dơ rồi, gọi Bản Lam Căn gì chứ dứt khoát cái danh thành Hà Thủ Ô đi.....

“Tần Phong gần đây tiếp xúc với người khác cứ luôn hắt hơi giống như bị dị ứng, tôi tới đây tìm anh xem có thuốc hay không.” “Ồ a.” Bản Lam Căn dậy lên hứng thú, chống thân thể nhảy đến bên người Ninh Nhất vỗ vai cậu, “Lần đầu thấy dị ứng chất dẫn dụ nha, đừng để hắt hơi mùi hương chất dẫn dụ là được rồi.”

Dị ứng chất dẫn dụ? Không phải như là chỉ cần hít một hơi cũng có thể bị sặc chết à? Đột nhiên có chút hiếu kỳ hắt làm thế nào lớn lên được vậy.

Hai

Ninh Nhất vẫn không yên tâm về Tần Phong, sống chết kéo hắt đến phòng khám, Bản Lam Căn giữ tay Tần Phong xem mạch, một lát sau, “Ồ chúc mừng, đây là hỉ mạch nha.” “Anh bị ngốc à, hắt là Alpha đó.” “Khụ khụ, vậy à, để anh kiểm tra lại mạch.” Ninh Nhất hoài nghi lang băm này có phải thông qua giao dịch bản thủ gì đó để tiến vào đội không.

Bắt mạch xong Bản Lam Căn không biết nên dùng biểu tình gì để đối mặt bọn cậu, y đồng tình liếc nhìn Ninh Nhất, lại quay đầu trưng ra khuôn mặt yêu mến trẻ em chậm phát triển trí tuệ nhìn chăm chăm Tần Phong, “Hứa với tôi, coi như thuốc ức chế ngọt đi, nhưng cậu cũng đừng cho là uống nước đường được không?”

Coi thuốc ức chế như nước đường mà uống?!

Ninh Nhất đột nhiên cảm thấy, sinh hoạt thực sự là nơi nơi tràn đầy kinh hỉ.

Ba

Bản Lam Căn cho cậu hay, Tần Phong từ nhỏ đến lớn hấp thu thuốc ức chế liều lượng cao nên đã phá hủy một bộ phận tuyến thể, do vậy bây giờ hắn bị dị ứng với chất dẫn dụ, chỉ có lại sử dụng thuốc ức chế mới có thể tạm thời tiêu trừ hiện tượng dị ứng.

Bất quá Bản Lam Căn thấy bộ dạng xoắn xuýt của Ninh Nhất, vỗ lưng cậu an ủi, “An tâm đi đây không phải là vấn đề gì lớn, chỉ là các cậu sau này ba ba ba có thể sẽ thành vấn đề, nhưng mà vẫn có thể một bên hắt xì một bên chú..... Ai da, hình ảnh khá đẹp này làm anh nghĩ hơi nhiều.”

“.....” Mã đức nói ba câu không rời nổi dơ bẩn, không thể để người ta thương cảm được một lúc à, đúng chuẩn là một đóa Hà Thủ Ô.

Bốn

Chờ hai người đi rồi, Bản Lam Căn lập tức vọt vào nhà vệ sinh tóm lấy cậu em hoắc hương uống say khướt đang ôm bồn cầu khóc thút thít, “Woo ah, anh à tên nhóc gốc kia không hề liếc mắt nhìn em một cái đã chạy rồi!”

Bản Lam Căn tát một cái lên đầu hắn, “Còn hơn lần trước liếc mắt nhìn chú một cái đã bị xông cho bất tỉnh.” Kết quả còn bị người ta hiểu nhầm là buồn người bắt vào cục cảnh sát, trở thành trò cười trong đội cả một tháng.....

“Hắn rõ ràng hức hức..... cảm thấy yêu thích khiến người thần thanh khí hức..... sáng” Chất dẫn dụ của cậu quá thần thanh khí sáng đi, ngửi một lần thực sự có thể khiến cho người ta thăng thiên = =.

Bản Lam Căn nhìn em trai nhà mình khóc đến thở không ra hơi cũng thật không nỡ, y lôi ra một cái bình nhỏ, “Nếu không chú dùng thử thuốc thanh tân xem?”

“Cái gì? Lại có thuốc thanh tân mới à!” Một mùi sâu riêng nồng nặc đột nhiên tràn vào phòng vệ sinh cùng mùi hoắc hương chính khí thủy quyện lại với nhau bay tới từng góc nhà.

Bản Lam Căn cảm thấy y thực sự hít thở không thông.

7. Chương 7

Một

Tên thô lỗ quả thực vì tỷ lệ hàng xóm sinh con mà lo nghĩ nát tâm, dù khi nhìn thấy Omega, các Alpha

đều kinh sợ hấp tấp đi tìm Beta thì thôi đi, sao ngay cả Omega cũng chơi nổi tự tiêu thụ bên trong là xảy ra chuyện gì?!

Không sai, người hấn nói chính là Tiểu Sầu Riêng và Tiểu Hoắc Hương.

Từ lần trước trong nhà vệ sinh, chất dẫn dụ của bọn họ trải qua va chạm thiên lôi câu địa hỏa (*), hai người lập tức coi đối phương chính là tri kỷ, mỗi ngày đều dính vào thành một ổ ở trong phòng không biết đang làm chuyện gì không thể hình dung.

() Thiên lôi câu địa hỏa (): đại ý chỉ trạng thái kích tình nóng bỏng giữa hai người*

Tình cờ nội dung tán gẫu được truyền ra đại khái như sau: “Cái này dùng tốt chứ?” “Đương nhiên! Bảo đảm người sướng khoái như lên tiên!” “..... Ừm, cảm giác thật kỳ quái.....” “Ai, do cậu là lần đầu dùng nên dĩ nhiên không quen, qua đây qua đây tôi giúp cậu ——” “A! Đau!”

..... Bản Lam Căn thấy đây không phải là nghĩ tới vấn đề có đứng đắn hay không, y căn bản không loạn tưởng nha, vấn đề là bản thân cảm thấy hình ảnh này đã sớm dán mắt trên mặt y!

Y lặng lẽ meo meo đẩy cửa ra, thấy trên giường hai người quần quýt cùng nhau ở —— Éc..... Dùng miếng dán wax lông chân.....

Em trai nằm trên người Tiểu Sầu Riêng nháy mắt nhìn y: “Anh, anh cũng muốn wax lông chân à?”

“Không cần, anh giữ lại qua mùa đông.”

Hai

Bởi Bản Lam Căn từ chối đàm luận ngày ấy y rốt cuộc nhìn thấy cái gì, vì vậy tin tức trong đội có hai Omega tự tiêu thụ càng truyền càng lan rộng, khơi dậy lòng nhiệt tình theo đuổi tình yêu đích thực của rất nhiều đồng chí!

Ta đã có thể dự kiến trước chỉ tiêu công tác của tên thô lỗ hoàn toàn thảm đạm rồi.....

“Nói thật! Nếu như ở ba mươi năm trước bọn họ đã phải ngồi xổm trong cục rồi!” Tên thô lỗ nghiêng răng nghiêng lợi cảm thờ báo cáo, Phó chủ nhiệm cười đưa cho hấn ta một ly nước trái cây, “Nếu như ở ba mươi năm trước cậu đã phải nộp thuế độc thân rồi.”

“!!!”

Ba

“... Từ trước tới nay, Beta, Omega luôn đấu tranh cùng Alpha để có những quyền lợi như nhau.

Chúng ta sẽ không quên cảnh tượng nghìn vạn Beta thỉnh nguyện trước kia, chúng ta nhờ thân phận Omega vinh đẳng vị trí nguyên soái anh hùng kia mà cảm thấy vinh quang.

Chúng ta hít thở trong cùng một bầu không khí, chúng ta ngược nhìn cùng một mảnh trời xanh, chúng ta dùng chung huyết mạch tuyên thệ: Vô luận Alpha, Beta, Omega...”

“Được rồi được rồi, chú đừng đọc nữa! Tôi trước giờ khuyên giải không khuyên phân!” Sau khi trải qua nửa giờ tẩy não tuần hoàn, tên thô lỗ cuối cùng không chịu nổi, cưỡng ép đánh gãy diễn thuyết thao thao bất tuyệt của Phó chủ nhiệm.

Hắn sinh vô khả luyện (*) xé báo cáo, “Thôi, yêu đương tự do tôi cũng lười quản họ.” Ô, tên nhóc này đổi tính à?

() Sinh vô khả luyện: ngôn ngữ mạng, ý là cuộc đời này không còn gì luyện tiếc nữa*

Tên thô lỗ lấy ra một tờ giấy, lập tức múa bút thành văn, “Nhưng mấy đôi AO luyện kia nhất định phải sinh cho lão tử!”

“Nói không chắc lại là OA luyện đó.”

Lạch cạch, tên thô lỗ sợ đến nỗi run tay đánh rơi cái bút.

“Chú nói cái chi cơ?!”

Bốn

Vạn vạn không nghĩ tới, đời này nhìn thấy OA luyện.

Chẳng trách mỗi lần nhìn thấy sếp hện ai đó, cuối cùng đều là Alpha mặt mày đỏ ửng lộ cảnh xuân loạn chà loạn choạng đi ra!

Kết cấu sinh lý trong mắt anh ta chính là cái P, chất dẫn dụ kia trên người anh ta trái lại dùng để ký hiệu Alpha.....

Nhanh tới giúp tôi đi! Tôi không dè nổi nắp quan tài của Đạ X Văn đâu! Hắn tức đến mức muốn nhảy ra này!

Có thể là, này rất Omega.

Từ đó hình tượng của sếp càng cao lớn hơn.

8. Chương 8

Một

“Cạch cạch ——” Ninh Nhất gõ xuống chữ cuối cùng, sắp xếp và chỉnh sửa lại tài liệu vừa in ra, Tần Phong tiện tay rút ra một tờ liếc nhìn, “Thường thức sinh lý tuổi dậy thì và biện pháp ứng phó với kỳ phát tình đột phát.”

Tần Phong nghi hoặc ngẩng đầu theo dõi cậu, đây là khuynh hướng muốn đổi nghề?

Ninh Nhất cuộn tư liệu lên cho hắn một cái gõ đầu, “Nghĩ gì vậy? Chẳng phải là sắp khai giảng sao, trường học mời chúng ta đến giảng cho đám nhỏ kia chút thường thức sinh lý, tránh cho khi phát tình bọn chúng chỉ có thể khóc thút thít chạy đến phòng y tế như ong vỡ tổ.”

“Trường học kia thật tốt.” Tần Phong cầm tờ giấy chớp chớp mắt, khá là ngưỡng mộ.

Ninh Nhất chống đầu nghĩ về nội dung của lớp lịch sử trước đây, thuận miệng trả lời: “Cũng không có gì, từ hơn hai mươi năm trước Beta, Omega khôi phục quyền lợi, các giới tính cùng học với nhau đến nay, đây đã là tọa đàm thường lệ của tất cả các trường rồi.”

Nói xong, vẫn thấy Tần Phong hứng thú dạt dào đọc tư liệu, cậu chống thân thể vươn đầu qua, “Sao vậy, trường học của anh không mở mấy tọa đàm kiểu này à?” Tần Phong sau này mới vào đội, đến bây giờ hắn cũng chưa từng nói qua chuyện trước kia của mình, Ninh Nhất đột nhiên có chút hiếu kỳ, cuộc sống của Tần Phong trước kia như thế nào vậy.

“Không có.” Trường học kiểu gì mà không tổ chức buổi tọa đàm căn bản thể này? Ninh Nhất đang muốn hỏi dò, lại bị đồng nghiệp gọi đi xử lý chút tài liệu, đành đem ý tưởng này tạm thời gác lại.

Hai

Tài liệu rất nhanh được thu xếp xong, Ninh Nhất, Tần Phong cùng vài đồng nghiệp khác chuẩn bị tới các trường học mở buổi tọa đàm, sếp ở một bên không có việc gì bỗng nhiên đi tới rút một xấp tài liệu, ngậm điều thuốc hàm hồ nói: “Có vẻ rất thú vị, tôi cũng đi nói chút.”

..... Ninh Nhất nhìn sếp cà lơ phát phơ lật vài tờ tài liệu, bỗng có dự cảm xấu, bất quá cậu vẫn an ủi chính

mình, dù sao sếp cũng biết mang theo tài liệu ghi chép đi làm toạ đàm.

Nhưng mà, suy nghĩ của cậu vẫn là quá tốt rồi.

Ba

“..... Nói tóm lại: Thời kỳ phát tình đến, nếu hai bên đều tình nguyện, thì cùng người đó trải qua đi, còn có hoàn toàn ký hiệu hay không, các người khi đó đều là người trưởng thành rồi, phải có quyết định của riêng mình; nếu không có người phù hợp, có thể dùng chất dẫn dụ nhân tạo tổng hợp tương ứng tạm thời làm dịu đi, sau đó đi tới bệnh viện, bác sĩ có thể căn cứ vào tình huống người đó mà kê thuốc để trải qua thời kỳ phát tình an toàn.”

Ninh Nhất hướng dưới bực cúi chào một cái, theo tiếng vỗ tay đi nhanh xuống, nói câu lát nữa có vấn đề gì thì hỏi lại tôi liền vội vã chạy về khu học chính bên cạnh, không có biện pháp, khu học chính bên cạnh là toạ đàm do sếp làm.

Kết quả còn chưa đi vào hội trường, đã bị tiếng hò reo dữ dội, tiếng huýt gió, tiếng vỗ bàn gây chấn động, so với bọn họ, Ninh Nhất cảm thấy học sinh bên kia của mình quả thực quá ngoan.

“Được rồi, hiện tại chúng ta nói điều tiếp theo.” Những người đang âm ỉ lập tức an tĩnh lại, người đang đứng nhảy múa cũng ngồi xuống, đang cởi quần áo dự định giải phóng cái tôi cũng ngoan ngoãn mặc lại quần áo tiếp tục nghe sếp toạ đàm..... Sao lại giống như tà giáo tụ hội vậy?

Đợi tất cả mọi người ngồi xuống, Ninh Nhất mới nhìn rõ sếp đang ngậm điều thuốc ngồi trên bàn, sếp liếc nhìn tài liệu một cái, giơ tay kẹp điều thuốc gầy gầy tàn cháy, tùy ý hỏi, “Nếu như có Alpha muốn cưỡng ép ký hiệu các cậu, thì nên làm thế nào?”

“Đánh tiểu tử hần!” “Đá vỡ tiểu huynh đệ hần!” “Phế bỏ thứ đồ kia của hần ta!” “!!!” Sếp, toạ đàm của anh đến cùng là dạy bọn họ cái gì vậy?!

Sếp gật đầu tiếp tục ngậm thuốc, “Tôi rất cao hứng với cách nghĩ của các cậu có thể từ ban đầu rút gào, xin giúp đỡ từ người khác vân vân, biến thành dựa vào chính mình của hiện tại.”

“Nhưng mà ——” Anh ta chậm rãi đứng lên, nhìn lướt qua học sinh đang ngồi dưới bực, “Tôi không phải đang nhằm vào một Omega nào đó, tôi là nói các vị đang ngồi đây, thật sự muốn đối đầu với Alpha, e rằng một cái cũng không đánh được.”

Dưới sân khấu xôn xao cả lên, sếp mặc cho bọn họ lú lú thì thầm với nhau mấy phút, đột nhiên đánh mạnh lên cái bàn, mấy giây sau, cái bàn vừa dày vừa nặng ầm ầm đổ xuống đất.

Học sinh trong nhất thời hoàn toàn yên lặng, sếp rút mạnh một hơi thuốc, mới phun ra làn khói chậm rãi nói: “Có lẽ từ khi các cậu vừa sinh ra, tất cả mọi người bên cạnh đều nói rằng: Omega trời sinh có kết cấu

sinh lý không như Alpha, Beta, nên để các cậu làm những chuyện Omega phải làm.”

“Vậy Omega phải làm gì? Tìm một công việc thanh nhàn, hay trực tiếp ở nhà ngoan ngoãn mang thai?”

“Các cậu sống trong loại môi trường này mười mấy năm, có lẽ ngày hôm nay một lời nói của tôi có thể phút chốc nhen nhóm cảm xúc mãnh liệt cho các cậu, qua đi mấy ngày lại là nên thế nào thì như thế, nên hướng Alpha yếu thế vẫn là hướng Alpha yếu thế.”

“Nói như thế nào đây, có câu ngạn ngữ: Thiên tương hàng đại nhậm vu tư nhân dã... (*) Tuy rằng tôi không quá đồng ý với câu nói này, nhưng mà tự nhiên sinh ra đã là Omega thì không cách nào thay đổi, thà ăn năn hối hận không bằng nghĩ xem mình rốt cuộc muốn trở thành Omega thế nào.”

() Trích từ câu nói của Mạnh Tử: “Thiên tương hàng đại nhậm vu tư nhân dã, tất tiên khổ kỳ tâm chí, lao kỳ cân cốt” (), dịch nghĩa là “Trời trao trách nhiệm lớn cho người lớn, cho người nào thì làm cho họ khổ tâm chí, mệt gân cốt” (tham khảo Học thuật phương Đông)*

Anh ta vứt đầu lọc đi, một tay khép lại châm lửa điếu khác, kẹp lấy điếu thuốc, ánh mắt lộ vẻ hoài niệm, “Có trở thành Omega tướng quân, trở thành Omega thủ tướng, còn Omega nắm giữ mạch máu kinh tế quốc gia, cũng có Omega đóng giữ nơi biên cương giết địch..... Rất nhiều.”

Anh ta dập tắt thuốc, lưu lại câu nói sau cùng, “Đường đi thế nào là chuyện của các vị, tôi chỉ hy vọng mọi người, đừng tự trốn tránh mượn cớ là Omega.”

Khi anh ta bước ra cửa lớn hội trường, đột nhiên quay đầu lại liếc nhìn các học sinh bằng cái nháy mắt xinh đẹp, “Ngoài ra, tôi cũng là Omega.”

Nghe nói từ lần này Omega về sau đều trở nên vô cùng hung tàn, sau đó còn chiếm lĩnh hết các sự nghiệp lớn, thực sự là rất đáng chúc mừng, vỗ tay, bộp bộp bộp.

Bốn

Ninh Nhất cảm thấy mình nên nhận thức lại sếp một lần nữa, trước đây vẫn luôn cho rằng sếp là một quan nhị đại (*) tùy hứng, bây giờ nhìn lại..... Cậu gái đầu nhìn sếp, “Ài, sếp à, cái kia..... Anh không kỳ thị Beta chứ?”

() quan nhị đại: chỉ con của các quan chức*

Sếp liếc cậu một cái, “Giới tính nào tôi cũng không kỳ thị.”

“Cho dù đều đánh không lại chiến ngũ tra (*) của tôi.”

(*) chiến ngữ tra (): ngôn ngữ mạng, viết tắt từ câu đầy đủ là “Sức chiến đấu chỉ có 5 mảnh vụn”

..... Vẫn là tùy hứng, hơn nữa miệng nợ, sớm muộn cũng có ngày gặp được một người có thể dè anh ta, đến lúc đó mới là —— thiên đạo hảo luân hồi, trời xanh bỏ qua ai!

9. Chương 9

Một

Ninh Nhất phải tìm hết hơn nửa cái trường học mới thấy được Tần Phong.

Tần Phong đang ngồi trên xích đu cạnh ao nước nhỏ, nhẹ nhàng đong đưa, hắn nghiêng đầu nhìn đám nhỏ cách đó không xa mặc lễ bào màu trắng, cúi đầu hai tay chắp trước ngực xướng lên bài ca ca tụng.

Bọn họ mang đến nhân gian tiếng ca của thiên đường.

Ninh Nhất lặng lẽ đi tới bên người Tần Phong, đáp lên vai hắn cúi đầu thì thầm, “Tiếng hát của những đứa bé kia thật êm tai, đầu thu hàng năm khi cây bạch quả vàng óng, bọn họ có thể đến nguyện cầu phước lành.”

“Nghe nói người mà chính tai lắng nghe thánh ca, về sau sẽ đặc biệt may mắn, tựa như nhận được ân sủng của Thượng Đế vậy.”

Tần Phong quay đầu qua nhìn vào mắt cậu, tò mò hỏi han, “Cậu cũng sẽ cầu nguyện sao?” Ninh Nhất hiểu rõ điều hắn nói là ý gì, từ hơn sáu mươi năm trước kết thúc chiến tranh tới nay, mọi người tựa hồ có thói quen mỗi sáng sớm, hoặc trước mỗi lần làm chuyện lớn đều cầu xin thần phật phù hộ.

Hướng về Thượng Đế, Phật Tổ, thần tiên hoặc là cầu khẩn ai đó, nói chung đều là mong ước sau đó thuận thuận lợi lợi.

Ninh Nhất nhếch miệng lộ ra hàm răng trắng, “Sẽ không đâu, sắp không cho, anh ấy nói rằng có thời gian rảnh rồi cầu xin thần phật không bằng làm thêm chút việc, muốn cầu xin thì cầu xin anh ấy đó, ít nhất tiền lương còn được tăng, lời của anh ấy so với Thượng Đế còn hiệu nghiệm hơn.”

Ninh Nhất chọc chọc khủy tay vào eo hắn, “Này, anh thì sao?” Tần Phong lắc đầu, đột nhiên chìa tay giữ chặt tay Ninh Nhất, nghiêm túc đáp lại, “Chúng ta chỉ có thể như vậy, sau đó nói...”

“Thượng lộ bình an.”

Hai

Sau đó hai người nhìn nhau mấy cái thì bắt đầu cười ngây dại, cũng không biết cười vì cái gì, dọa đến đàn bồ câu bên đường nhìn chăm chăm bọn họ với biểu tình nào tàn mờ mịt.

Sau biết được toàn bộ câu chuyện thật sự · từ lâu đã nhìn thấu tất cả · sếp bày tỏ: M* kiếp, khắp nơi đều tràn ngập mùi chua thối của tình yêu, chỉ có mình ta tỏa ra mùi thơm mát của độc thân.

Ba

Kỳ thực Ninh Nhất cũng không biết tại sao mình lại vui vẻ như vậy, trước đây sếp từng nói với cậu, nơi Tần Phong khi trước ở hoàn toàn bất đồng với thế giới của cậu, thế giới của hắn không phải là cậu có thể tiếp xúc được.

Nhận thức một người bạn, từ xa lạ đến hiểu rõ lại tới thân mật gắn bó, e rằng Ninh Nhất cũng là bởi vì dần quen thuộc mà vui vẻ.

Tuy nhiên sếp vẫn nhìn thấu một điều: Thật sự muốn là cơ hữu (*) đã sớm bối rối đối phương so to nhỏ, tìm hiểu gốc rễ vấn đề đến tổ tông mười tám đời sau đó cười nhạo lẫn nhau vậy mà mấy tuổi rồi còn đái dầm và các loại chuyện xấu hổ hồi bé, sao có thể có

loại thời kỳ tình yêu chậm rãi hiểu rõ sở thích của đối phương.

() cơ hữu: từ đa nghĩa trong ngôn ngữ Internet, có thể hiểu là ‘bạn gay’ (người yêu đồng tính hoặc bạn bè trong giới gay), hoặc mang nghĩa là chiến hữu, huynh đệ chí cốt, bạn bè cùng giới thân thiết*

Ai, đều là trong nhà chưa tỏ ngoài ngõ đã tường.

Bốn

Ninh Nhất gần nhất đặc biệt phiền muộn, không phải vì Tần Phong đột ngột phát tình, cũng không phải vì chứng nóng nảy giận dỗi của sếp lại tái phát, mà là từ sau lần làm tọa đàm tại trường học, cậu liền bị một thằng nhóc mười mấy tuổi quần lấy, nói chính xác là toàn bộ người trong đội đều bị cậu nhóc quần lấy, đánh cũng không đi.

Cậu ta cũng không giống Tần Phong hỏi đầu mỗi ngày đều dán người không chịu đi, mà là thỉnh thoảng chạy đến đội tóm lấy một người bắt đầu thảo luận từng phương diện: “Luận tính khả thi của việc chất dẫn dụ chuyển hóa lẫn nhau”, “Luận độ tương tự của việc không cùng giới tính giữa thuộc tính lý hoá”, “Ảnh hưởng của mức chiếu sáng nhân tố bên ngoài đối với giới tính thai nhi”, “Tỷ lệ sống sót cấy ghép tuyến thể trong và ngoài”..... Lại còn dùng loại giọng đọc diễn cảm để đọc nữa chứ.

Một ngày kia, mọi người rất cục nhớ lại nỗi sợ hãi từng bị học bá chi phối.

Năm

Tiểu học bá luôn ghi danh học sinh giỏi đầu bảng trong trường học, mãi đến một ngày trong phòng thi có người đột ngột phát tình dẫn tới những người khác cũng phát tình theo, ý vị quá đậm, hơi thở tiểu học bá lại không chậm lại kết quả cũng bị đưa đi bệnh viện.

Rất cuộc vị trí đầu bảng để cho một Beta từ đầu tới cuối cả mặt ngây ngốc giành được.

Tiểu học bá đoán chừng là đã bị kích thích, từ đó bắt đầu nghiên cứu đến mất ăn mất ngủ..... À, nghiên cứu biến tính, mỗi khi gặp người liên hỏi, “Này anh bạn, biến tính sao?”

Làm Ninh Nhất cùng các đồng đội khác không biết nên nói với hắn cái gì cho tốt.

Sáu

Thời điểm cậu ta gặp lại sếp cuối cùng cũng đụng vách, cậu ta bị sếp xách lên như xách một con gà con ném về trường học, “Tôi thấy là các vị nên chú ý đến người nhiều hơn trước khi chú ý tới thành tích.” Sếp mặt lạnh hướng hiệu trưởng nói: “Quản cho tốt đứa bé này, hi vọng mấy ngày tới tôi trở lại đội sẽ không tiếp tục thấy cậu ta.”

Nói thật, bộ dáng nghiêm túc của sếp thực sự khá hiếm thấy, bình thường là bọn họ làm việc gì sai lầm không toàn vẹn trở về mới có thể như vậy, Ninh Nhất chuẩn tới bên người sếp, “Sếp, gần đây không xảy ra chuyện gì chứ?”

Sếp nhìn cậu trên dưới, “Có chứ, quay về trông chừng Tần Phong nhà cậu một chút.” Ninh Nhất lập tức trừng hai mắt, “Cũng không thể chạy, trông chừng làm gì.”

“Có người mua thông tin của hắn.” Sếp châm một điếu thuốc, ánh lửa yếu ớt chiếu lên thần sắc không rõ trên mặt anh ta.

“Lai lịch cũng không nhỏ.”

10. Chương 10

Một

Ninh Nhất đỡ đỡ, cậu chợt nhớ lại lời trước kia sếp từng nói: Hấn và cậu không phải là người của cùng một thế giới. Ninh Nhất không khỏi liếm đôi môi khô khốc, thanh âm trong cổ họng thoát ra trở nên hơi khàn khàn, “Tần Phong hấn, đến tột cùng là ai vậy?”

Một người lúc mới tới sẽ chỉ như con gấu koala luôn dán lấy người, một người tại thời điểm buồn chán sẽ chỉ ngồi trên ghế mây trong sân nhìn trời, một người rõ ràng rất lợi hại nhưng không hề tranh cường hão thắng trong cuộc so tài, quá khứ của hấn sẽ là như thế nào đây?

Sếp ngậm thuốc lá suy nghĩ, tựa hồ là tổ chức lại từ ngữ để hình dung Tần Phong, anh ta nhún nhún vai đáp: “Nếu như thực sự muốn nói, thì đó chính là binh khí quốc gia.”

“Cùng người hấn ta tìm kia giống nhau.”

Hai

Binh khí quốc gia, đây là khi Ninh Nhất ăn sáng lật xem báo mới có thể xuất hiện từ này.

Trên báo chí đều sẽ xuất hiện một câu nói —— bọn họ là phòng tuyến kiên cố không thể phá vỡ, mặt giấy lạnh lẽo miêu tả ra hình tượng lạnh băng, đưa sinh hoạt của bọn họ và người thường cách xa nhau, có lúc Ninh Nhất cũng cảm thấy bọn họ dường như chính là máy móc.

Cho đến có một ngày khi binh khí quốc gia xuất hiện ở trước mặt mình mới phát giác, bọn họ cùng người thường cũng không có gì khác biệt.

Ba

Sếp tựa hồ nhớ ra cái gì đó, anh ta từ dưới bàn lấy ra chiếc laptop, mở ra một chương trình trải qua vài lần nhảy chuyển thì tiến vào một màn hình, lại chuyển nhập một chuỗi dài chữ cái và con số, trên màn hình nhảy ra dữ liệu của một người, đúng là Tần Phong!

Sếp híp mắt cẩn thận xem xong dữ liệu, sờ cảm không hiểu lắm lắm, “Đã giải ngũ rồi còn tìm hấn làm gì.” Anh ta nghiêng đầu qua vở vai Ninh Nhất, “Nói chung, bên này tôi thay cậu ứng phó, cậu có những chuyện khác phải điều tra đây.”

“Chuyện gì vậy?” Sếp rút ra một tập hồ sơ đưa cho cậu, “Buôn người.” Loại án này Ninh Nhất cũng không thấy lạ, nhận lấy rồi thuận miệng hỏi một câu, “Omega?”

“Không, lần này là Beta, còn có Alpha.”

Bốn

Có lẽ thần ở một vài phương diện là bướng bỉnh, tỷ như đóng lại cánh cửa của người nào đó còn có thể thuận tiện dùng cửa kẹp đầu của hắn, mà thần tại phương diện giới tính lại là công bằng.

Trên lý thuyết Alpha có sức mạnh của giới tính vượt xa người khác, Omega ở phương diện trí lực nằm trên đỉnh cao, Beta mọi mặt đều tương đối bình thường, nhưng cũng không thiếu số ít ngoại lệ tồn tại.

Đương nhiên, Alpha, Omega phải trả một cái giá tương ứng phân biệt là tỉ lệ sinh đẻ khá thấp và tỉ lệ chết yếu khá cao, hơn nữa tuổi thọ bình quân so với Beta ít hơn mười năm.

Bởi đủ loại nguyên nhân, ở quá khứ rất lâu trong một đoạn thời gian hoang đường, mọi người tôn sùng Alpha đến cực hạn, Beta chỉ có thể xem như người ở tầng lớp thấp nhất.

Mà vào khoảng thời gian đó văn minh khoa học kỹ thuật còn hạn chế, mọi người đối với tiềm năng của Omega còn chưa biết rõ, hơn nữa Omega có kết cấu sinh lý đặc thù, người thời đó chỉ coi Omega là công cụ sinh sản, thậm chí, xem bọn họ như giao dịch tiền tệ.

Loại hành vi miệt thị nhân tính này ở mỗi cái triều đại đều chịu đựng chèn ép, nhưng mà còn trùng trùng chôn, chết còn giãy giụa, cho dù ngày hôm nay từng trải vô số cách mạng, ngày hôm nay các giới tính đều được đối xử bình đẳng, rất nhiều quý tộc còn xem nuôi dưỡng Omega làm vui, chuyện buồn người này vẫn phát sinh nhiều lần.

Ninh Nhất vào đội tới nay tra xét không ít vụ án buôn người, nhưng những vụ án này người bị hại đều không ngoại lệ là Omega, xưa nay chưa từng nghe nói qua có buôn lậu Beta hay Alpha.

Năm

Ninh Nhất nhìn lướt qua hồ sơ thật nhanh, bỗng nhiên trông thấy một người quen, “Tiểu học bá cũng mất tích ư?! Cậu nhóc không phải là Omega sao?”

“Omega cũng chỉ có cậu ta mất tích, tôi cảm thấy việc này——” “Tích tích tích——” máy tính xách tay ở một bên đột nhiên vang lên tiếng báo động chói tai, sắp không chịu nổi chập một tiếng, “Thực là họa vô đơn chí.”

“Tìm Tần Phong tiến vào tòa thành này của chúng ta.”

Sáu

“..... Tu..... Kết nối tín hiệu.....”

“..... Tích—— Báo cáo Thiếu tướng! Đã tìm thấy tín hiệu mục tiêu! Không biết nhiều sóng, vị trí mục tiêu tạm không rõ!”

Thiếu tướng chậm rãi thả xuống máy truyền tin, phóng tầm mắt nhìn về thành thị chẳng hề phồn hoa này nhưng có thể dễ dàng thấy mọi người nhàn nhã nét mặt tươi cười, không khỏi đề xuống vành mũ che khuất nửa khuôn mặt của mình.

Chính là cái thành thị này, Tần Phong sau khi xuất ngũ lựa chọn sinh hoạt ở thành thị, quả thật là địa phương mà người sống trong khói súng quá lâu hướng tới, chỉ là...

“Thật không phải.” E rằng phải để cậu rời đi.

11. Chương 11

Một

.....

Ba phát, lướt qua tóc mai đánh trúng lá cây rơi xuống.

Hai phát, đánh nát máy truyền tin trong tay đối phương.

Một phát cuối cùng, súng ống của đối phương ầm ầm rời tay.

Sếp chuyển động đã không còn súng ống đạn dược, nhìn phía xa cách mười mét nơi Thiếu tướng cảnh giác, gã đưa ra đầu lưỡi đỏ thẫm liếm khước miệng bị thương, “Không thì chúng ta chơi cái cậu sở trường đi.”

“Cận chiến, thế nào?”

Hai

“Khu bốn mắt tích bảy người.”

“Khu mười ba mắt tích hai mươi một người.”

“Khu bảy mắt tích chín người.”

...

“Tính đến hiện tại, sàn giao dịch ngầm chưa xuất hiện nhân viên mất tích.”

Ba

“Oành——” Sếp đập đổ bức tường, nhấc chân đá văng vài mảnh kính vỡ, anh ta liếc nhìn khớp xương tay sưng đỏ, tiện tay lau giọt máu rỉ ra vào áo sơ mi trắng—— không, hiện tại phải gọi là áo sơ mi màu đất rồi.

“Đừng có trốn trốn tránh tránh, trực tiếp đến đi!”

Thiếu tướng lắc lắc đầu, “Anh là Omega.” Alpha đối với Omega vẫn luôn có ưu thế áp đảo, không chỉ là phương diện sức mạnh, càng là vì chất dẫn dụ đối với song phương đều ảnh hưởng.

Sau giây lát sếp trầm mặc, đột nhiên lấy ra dao găm giấu trong tay áo, lộ nụ cười tà khí, “Tiểu tử nhà anh, chờ chết đi.”

Bốn

Ninh Nhất vội vã đi vào phòng điều khiển, mở ra màn giám sát chiếm cứ ba mặt tường, đem hình ảnh những người nhân viên cuối cùng mất tích hiện lên từng cái rồi dừng lại, cậu so sánh khuôn mặt những người này cùng bức ảnh nắm trong tay.

Cậu bỗng nhiên trừng lớn hai mắt, kinh ngạc nói không thành lời, cậu chỉ vào trong bức ảnh hơi thở bất ổn nói: “Không, nhân viên sàn giao dịch ngầm mất tích đã xuất hiện qua.”

Cậu hít sâu một hơi, “Chỉ là bọn họ đều biến thành Omega.”

Phòng điều khiển rơi vào một mảnh tĩnh mịch.

Năm

Lưỡi dao dán vào mặt Thiếu tướng, xén đi tóc mai màu đen bên tai gã, Thiếu tướng giơ tay ngăn lại mũi dao sắp đâm trúng mắt trái gã, một cái tay khác nắm ngón tay hợp thành đao bổ về phía cổ tay sếp, sếp cười lạnh một tiếng dễ dàng nắm lấy cổ tay gã, thắt lưng bỗng nhiên phát lực đem người đè xuống đất.

Sếp dùng dao găm đè động mạch trên cổ Thiếu tướng, vừa rồi trong quá trình triển đấu nút áo sơ mi của gã bị đứt, hiện tại lộ ra một khoảnh da lớn màu mật ong đầy vết thương.

Anh ta thở hổn hển điều chỉnh hô hấp bản thân, cùng tên này đánh nhau quả thật có chút mệt.

Anh ta hơi ần xuống lưỡi dao, “Còn đánh trả không?” Thiếu tướng há miệng tựa hồ muốn nói gì lại bị hấn một cái kèm ở cằm, sếp mài răng thấp giọng cảnh cáo: “Đm Alpha, Omega, không muốn chết thì cứ cùng bổ đánh!”

Thiếu tướng không biết nghĩ tới điều gì đột nhiên đỏ mặt, gã chớp chớp mắt đáp lại, “Được.”

Sáu

“Anh còn nhớ quãng thời gian trước nơi chúng ta làm du thuyết có tiểu học bá không?” Ninh Nhất gõ lên bàn, sắc mặt có chút ngưng trọng, “Cậu nhóc nói biến tính từng có đoạn thời gian rất thịnh hành.”

“Sau vì người biến tính thường không sống được quá ba mươi tuổi, hơn nữa tỉ lệ tử vong cực cao, tất cả dữ liệu có liên quan đến biến tính đều bị tiêu hủy.”

“Nhưng mà hiện tại, e rằng có người muốn một lần nữa lợi dụng giải phẫu biến tính chế tạo Omega số lượng lớn..... dùng để giao dịch.”

Tần Phong mở ra một tấm bản đồ, Ninh Nhất dùng bút đỏ lần lượt khoanh ra vài nơi, “Địa phương có điều kiện tiến hành phẫu thuật mà không dễ bị người phát hiện, chính là những nơi này, chúng ta nhất định phải—— “

“Nhất định phải diệt sạch bọn họ.” Âm thanh của sếp đột nhiên vang lên ngoài cửa, hai người quay đầu lại, liền trông thấy sếp nghiêng thân thể dựa vào cửa, trên mặt, trên người phủ đầy dấu vết xanh xanh tím tím.

..... Ninh Nhất có chút ngây ngốc, “Sếp, đây là anh đã ẩu đả cùng một nhóm sao?”

Sếp nghe xong xì một tiếng cười, anh ta quay đầu lại hướng về người phía sau quát: “Nhanh đưa bổ vào!”

Người kia lúc này mới chậm rãi xuất hiện, một thân quân trang có chút lộn xộn, trên khuôn mặt đẹp trai có một dấu răng, cùng sếp xấp xỉ cái đầu, người này là.....?

“Tham kiến Thiếu tướng.” Tần Phong vừa thấy người tới liền đứng lên, nghiêm trang chào theo nghi thức quân đội. Thiếu tướng cũng dùng quân lễ đáp lại, “Vậy tôi nói thẳng, trong quân yêu cầu——” Sếp đột nhiên dựng thẳng dao găm để ở cổ họng Thiếu tướng, cười ghé vào tai gã nói: “Tôi là mang anh đến làm việc cực nhọc, không phải là để anh đục khoét nền tảng.”

“Hắn vốn là người của quân đội.”

“Tôi nhớ là theo quy định, sự cân bằng chất dẫn dụ bị phá vỡ sẽ phải xuất ngũ, không phải sao?”

12. Chương 12

Một

Thiếu tướng cúi xuống nhìn mũi dao dưới cổ họng, lại nghiêng đầu liếc nhìn vẻ mặt uy hiếp của sếp cùng dấu tích xanh xanh tím tím trên cổ anh ta, gã không dấu vết lui về sau một bước nhỏ thỏa hiệp: “Là như vậy không sai.”

Sếp thu hồi dao găm tiện tay giấu vào bên hông, cầm lấy bản đồ nhìn kỹ một phen hỏi: “Trước đi thăm dò sân giao dịch ngầm, thông báo người trong đội tập hợp.”

Hai

“Vì sao không cho (chúng) ta đi!” Tiểu Hoắc Hương và Tiểu Sầu Riêng đập bàn làm việc của sếp ùng ùng, nhưng sếp vẫn nhìn tư liệu cũng không ngừng đầu lên trả lời: “Thuốc thanh tân có thể che lại mùi vị chất dẫn dụ của các cậu?”

“.....”

“Tôi cũng không muốn chưa kịp tiến vào đã bại lộ.”

“.....”

Ba

Ninh Nhất đóng cửa xe lại, sửa sang chiếc nơ trước ngực, thắc mắc hỏi sếp ngồi trước, “Bác sĩ không phải mới làm ra thuốc nước có thể hoàn toàn che giấu chất dẫn dụ sao? Sao không dẫn bọn chúng đi?”

“Có một số việc phải từ từ dạy, vệt một mạch bị nhồi đầy não không thể được.” Sếp ngậm thuốc lá nở nụ cười vô lại, “Chỗ này, không phải là nơi đám nhóc kia hiện tại nên tới.”

Rồi sếp ngược mắt nhìn bọn Ninh Nhất qua gương chiếu hậu, “Đến sân giao dịch, thấy không đúng thì nhanh chóng rút lui.”

“Đặc biệt là Beta.” Sếp cau mày, thần sắc khá nghiêm túc, “Người mất tích đại đa số là Beta, mọi người nhất định phải cẩn thận.”

Bốn

Lối vào sân giao dịch nằm ở một nơi rất hẻo lánh, không tỉ mỉ quan sát sẽ không phát hiện được.

Ngoài dự liệu là, lối vào chỉ có một tên lưu manh ăn mặc các kẻ tùy tiện nhìn quanh bốn phía, ngoài ra không có ai nữa.

Sếp vừa dừng xe lại, tên lưu manh lơ đãng kia lập tức cảnh giác theo dõi anh ta, sếp ngược lại cũng không hoang mang, trước khi ra ngoài đã dịch dung qua một chút, hơn nữa chất dẫn dụ cũng đã được che giấu kỹ càng, anh ta chắc chắn không bị người khác nhận ra.

Anh ta giơ tay ném cho tên lưu manh một đồ vật gì đó bằng bạc, sau đó đứng một bên ra vẻ không kiên nhẫn.

Tên lưu manh lặn qua lộn lại từ đầu tới đuôi kiểm tra xác nhận một hồi, mới cẩn thận cất đồ vật vừa thu được vào túi quần áo, cung kính hành lễ với sếp như một thân sĩ, chỉ là phối hợp với trang phục trên người hắn lại trông không ra làm sao.

“Một lát nữa xin nhất định phải theo kịp bước tôi.”

Năm

Ninh Nhất cuối cùng cũng rõ tại sao cửa vào chỉ có một người giữ, dưới đất này tối lửa tắt đèn, chỉ có ngọn đèn trong tay tên lưu manh dẫn đường, mà con đường này quanh co không thấy điểm cuối, nếu như không có nhân viên nội bộ dẫn đường, phỏng chừng phải ở mê cung dưới lòng đất này quay tròn hết cả đời.

“Đến rồi.” Tên lưu manh đột nhiên dừng bước, giơ tay gõ lên cánh cửa gỗ một loại nhịp điệu kỳ lạ, “kẹt kẹt ——” cửa theo đó mở ra, ánh sáng mạnh qua lại đột nhiên chiếu vào khiến mọi người không mở nổi mắt.

Đợi đến khi thích ứng được với ánh sáng mạnh, mọi người mới nhìn rõ bố cục của gian phòng này.

Trần nhà màu trắng, đèn màu trắng, bức tường cũng màu trắng..... Mọi thứ trong phòng này đều là màu trắng, tên lưu manh từ trên bàn cầm lấy mấy cái mặt nạ màu trắng mang tới phân cho bọn họ, nâng ngón tay chỉ về một hướng, “Mời.”

Sáu

Bước qua cánh cửa này, sân giao dịch điên cuồng dưới lòng đất mới chính thức hiện ra trước mắt bọn họ.

Nicotin, chất rượu, dục vọng, âm nhạc đinh tai nhức óc, hình ảnh thân thể va chạm..... tràn ngập cảm quan của mọi người, sông bạc xa hoa dồi dào, thế giới dục vọng tràn lan. Trên mặt đất, người ta lên án mạnh mẽ loại sinh hoạt hoang đường tưng dục, nhưng dưới

lòng đất, người ta lại hưởng thụ thời khắc thiên đường này.

“Chẹp, dẫu nhìn bao nhiêu lần vẫn cay mắt như vậy.” Sếp đeo mặt nạ lầm bầm nói, anh ta đưa một tay qua ôm vai thiếu tướng rồi hướng phía hai người huyết sát, “Tách ra xem đi, chơi vui vẻ~ “

Ninh Nhất dưới chiếc mặt nạ nhất định vô cùng kinh ngạc, cậu chỉ vào tay sếp đang đặt trên vai thiếu tướng, do dự hỏi, “Hai người.....”

“Ai, người trẻ tuổi.” Sếp đập một cái xuống tay Ninh Nhất, rồi tiến đến bên tai Ninh Nhất liếc nhìn đám người cách đó không xa đang rục rịch nổi dậy đề giọng xuống nói: “Không muốn bị bọn họ đánh lên thì tìm đối tác đi, hướng chi...”

Sếp quay về bên người Thiếu tướng, nắm cầm gã trêu đùa, “Có một anh chàng đẹp trai thế này đi cùng cũng không thiệt thòi, đúng không?”

Ninh Nhất nhìn Thiếu tướng không phản kháng gì, trái lại cần cổ lại đỏ lên, càng thêm xác định mấy tiếng trước hai người bọn họ chắc chắn đã xảy ra chuyện gì đó không thể miêu tả.

Tần Phong nhìn Thiếu tướng hít hít mũi hiếu kỳ, ồ, trên người Thiếu tướng không có mùi thuốc lá.

13. Chương 13

Một

“Tiếp theo sẽ tiến vào phần các vị mong đợi nhất!”

Trải qua một hồi vi phạm lệnh cấm súng ống, thuốc nổ mạnh, chất gây nghiện loại mới, tin tức tuyệt mật sau giao dịch, người chủ trì cảm thấy bầu không khí biến chuyển không sai biệt lắm, hẳn ta phát phát tay ra hiệu nhân viên công tác dưới đài mang một cái lồng cực lớn đặt lên sân khấu.

Chiếc lồng bị một mảnh vải đen che kín kẽ, không hề để lộ chút thông tin nào về hàng trưng bày, mà một khắc kia khi lồng được đưa lên sân khấu, đám người bên dưới liền bắt đầu nóng nảy.

Ninh Nhất không miễn cảm với chất chất dẫn dụ, cậu cũng không rõ đám người này vì sao lại nóng nảy, nhưng khi cậu quay đầu nhìn xung quanh thì mỗi người đều lộ ra đôi mắt đỏ đến mức nhỏ máu, cậu liền hiểu rõ, vật trưng bày lần này là Omega trong kỳ động dục!

Hai

“M* nó một đám vô liêm sỉ!” Miếng vải đen được cởi ra, nằm chính giữa lòng là một Omega tay chân bị xiềng xích khóa lại, đang khó chịu mà ma sát với thảm trải sàn thô ráp, cố gắng làm giảm bớt đi cảm giác khô nóng trong cơ thể thời kỳ phát tình.

Ninh Nhất nhận thức người này, anh là ông chủ của cửa hàng tiện lợi mà Ninh Nhất thường đến, là một Beta.

Trước đây không lâu khi Ninh Nhất tới chỗ anh mua đồ còn cùng anh tán gẫu, anh nói về sau muốn kết hôn cùng một nữ Beta, rồi sinh ra mấy bé gái Beta, sau đó cứ bình bình đạm đạm sống đến hết đời, như vậy cũng rất hạnh phúc.

Người nằm trên đất khó khăn nhắc người lên, mê man nhìn các bàn khán giả, thời điểm nhìn đến hướng của Ninh Nhất anh dừng một chút, đong đưa đầu nhiều lần để xác nhận, trong cặp mắt sớm đã vô thần của anh rốt cuộc hiện ra chút tia sáng.

Anh trông về Ninh Nhất, dùng khẩu hình gần từng từ nói: Xin cậu.....

Giết, anh, đi.

Ba

Ninh Nhất há miệng lại không biết nên nói cái gì, cậu không thể tự ý hành động, cậu không cứu được ông chủ, thậm chí ngay cả giúp anh giải thoát cũng không làm được! Ninh Nhất vui mừng vì giờ phút này mình đang đeo mặt nạ, nếu không sẽ không có cách nào che giấu được tâm tình trên khuôn mặt khiến cho tất cả bại lộ.

“Tư tư.....” Máy truyền tin được giấu kín trong tai bỗng truyền đến tạp âm điện lưu chạy qua, tiếp đó là tiếng của sếp, “Các đội chú ý, hành động sớm! Mười phút sau toàn trường ngắt điện.”

Ninh Nhất hiểu cơ hội của cậu đến rồi! Sau khi ngắt điện chất dẫn dụ trong cả hội trường có nồng độ và khuếch đại hơn nhiều lần, với những người khác mà nói chính là hủy diệt lý trí không còn một cọng, nhưng đối với chất dẫn dụ không có phản ứng như bọn họ lại là ưu thế tốt nhất!

Bốn

Mười phút, người chủ trì bắt đầu giới thiệu vật trưng bày.

Tám phút, bán đấu giá chính thức bắt đầu.

Năm phút, Ninh Nhất quan sát được vài lỗ hổng phòng thủ.

Hai phút, Tần Phong đem mấy trái bom mini lén lút nhét vào tay Ninh Nhất, vật này làm sao mang vào được vậy?! Ninh Nhất trừng hằm vài lần.

Ba mươi giây, người phòng thủ dưới đài ngáp một cái.

Mười giây, Ninh Nhất vận động cơ bắp toàn thân điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

Một giây, Ninh Nhất chống vào tay vịn dựng thẳng thân thể.

Không, toàn hội trường rơi vào một mảnh đen kịt.

Ninh Nhất như chỉ mũi tên bắn ra ngoài, lách tách, cậu nhẹ nhàng rơi xuống sân khấu.

“Tần Phong! Yểm trợ tôi!”

Trong bóng tối, Tần Phong vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng, ánh mắt của hắn chặt chẽ dõi theo Ninh Nhất, “Được.”

Năm

Ninh Nhất trong tay chỉ cầm một thanh đoản đao, cùng nhiều người gần đó dùng vũ khí đánh nhau không phải ưu thế của cậu, nhưng cậu cũng không lo lắng, bởi vì Tần Phong đã ở nơi cao khổng chế thay cậu quét sạch tất cả.

Ken két leng keng—— Ninh Nhất chuẩn xác chặt đứt xích sắt trói buộc người, một phát khiêng anh lên vai bỏ chạy.

Đường đi dưới lòng đất đan xen phức tạp, cậu chạy vòng tới vòng lui hồi lâu cũng không đem người bỏ mặc, cuối cùng khi đi qua một giao lộ cậu ném người cho một đồng nghiệp, cậu dùng tay ra hiệu, sau đó đầu cũng không quay lại tiếp tục bỏ chạy.

Cậu chạy tới một gian phòng trống trải, ánh đèn bốn phía đột nhiên bừng sáng chói lóa làm cậu không mở nổi mắt, cậu ý thức được bản thân lại đến căn phòng thuần trắng ban đầu kia.

“A——” Ninh Nhất chịu một cú đánh lén, trong cơn mê man cậu loáng thoáng nghe thấy đối thoại sau lưng, “Boss, đã bắt được tên cảnh sát kia rồi.”

“Ha, trận này chơi chuột bắt mèo cũng chơi đủ rồi.”

“Game over”

Không ai chú ý tới thời khắc này Ninh Nhất hơi nhếch khóe miệng, không...

Game start.

14. Chương 14

Một

“Tần Phong cậu bình tĩnh chút cho tôi!” Sếp không biết phí bao nhiêu lực mới lôi được hắn từ sàn giao dịch ngầm kia ra ngoài. Tần Phong trừng đôi mắt đỏ cùng sếp cố chấp ở đó. Thiếu tướng ở một bên không biết đang suy nghĩ gì cũng ồn ào theo, “Để hắn trở lại đi, Beta của mình mất rồi thì phải đi tìm.”

“Anh cũng câm miệng cho tôi!” Sếp không khỏi đỡ trán, lườm Thiếu tướng một cái, “Để hắn trở lại mới có thể làm hỏng kế hoạch.”

“Ninh Nhất bị bắt là đã lên kế hoạch tốt từ trước.”

Hai

An bài xong công việc của sàn giao dịch ngầm, sếp liền lén lút tìm đến Ninh Nhất.

Anh ta đưa một phần bản đồ đường đi dưới lòng đất cho Ninh Nhất, “Quy tắc cũ, loại nhiệm vụ này có một mỗi nử, có thể làm không?” Ninh Nhất cười tiếp nhận bản đồ, “Đương nhiên, loại nhiệm vụ này tôi đã hoàn thành bao nhiêu lần rồi, đã sớm quen thuộc.”

Sếp quăng cho cậu một cái liếc trắng mắt, “Lần này không giống, nếu như thất bại.....”

“Cậu có thể sinh cho Tần Phong thật nhiều con.”

“Phốc ha ha——” Ninh Nhất rất không đáng tin mà cười phụt, cậu trên dưới khoát tay nói: “Được rồi tôi sẽ chú ý.”

“Còn có, đừng để Tần Phong biết.”

Ba

“Tại sao không nói với tôi.” Sếp không trả lời hần ngay, mà điều tra một loạt dữ liệu rồi nói: “Dựa theo ghi chép trước đây, loại nhiệm vụ này nếu thông báo song phương tỉ lệ thất bại nhiều hơn phân nửa.” “Các cậu sẽ kiêng kỵ lẫn nhau, sẽ liên lụy đối phương, nên quân đội không cho phép một đôi tình nhân làm nhiệm vụ là một đạo lý.”

“Lại nói, ngày trước nhiệm vụ so ra còn nguy hiểm hơn hần cũng làm.....” Tần Phong đánh gãy lời nói của sếp, “Trước đây cậu ấy một mình.”

“Bây giờ cậu ấy có tôi.”

Bốn

Ninh Nhất sau khi tỉnh lại phát hiện mình nằm trong một gian phòng bệnh, cửa sổ bị người dùng giấy dán vào không nhìn thấy bên ngoài, góc tường để một cái TV đen trắng nhiều sóng, cánh cửa kính mờ phản chiếu hai bóng người, nhìn kỹ là người trông coi cậu.

Cậu thử giơ tay, phát hiện cả cánh tay đều không có chút lực, Ninh Nhất mắt sắc phát hiện trên cổ tay có một lỗ kim nhỏ, xem ra là bị tiêm vào thuốc làm lỏng cơ, nói không chừng lát nữa sẽ bị đẩy vào phòng giải phẫu bỏ đi một vài thứ lại ghép thêm một vài thứ?

Theo đạo lý người bình thường bây giờ sẽ không có tâm tình suy đoán nội dung giải phẫu, nhưng Ninh Nhất khẽ cười, cậu liếm liếm răng hàm cảm nhận hai bao con nhộng nhỏ giấu bên trong, một là thuốc giải vạ năng, một là máy phát tín hiệu loại nhỏ.

Khoa học kỹ thuật đen mà bác sĩ làm, hiệu quả đúng là lợi hại (*).

(*) từ gốc là *ngưu phê* ()

Năm

“Tích tích tích” Sếp cúi đầu liếc nhìn máy truyền tin đột ngột kêu vang, anh ta nhếch miệng, “Tìm được ổ chuột rồi.”

Sau đó anh ta ném máy truyền tin vào lòng Tần Phong cả mặt đầy khăn trương, hướng người ngoắc ngoắc tay, “Đi, cùng tôi đi kho vũ khí, cho cậu nhiệm vụ mới.”

“Tiếp đó, cậu cần phải biểu diễn một hồi anh hùng cứu mỹ nhân phiêu lưu (*xinh đẹp*) đó.”

Sáu

Ninh Nhất dự đoán khí lực khôi phục cũng không sai lệch lắm, liền bắt đầu tính xem nên chạy trốn như thế nào. Cậu liếc nhìn bốn góc giấu camera theo dõi, đề thấp giọng nói: “Chờ ta cử động được sẽ để cho đội quản chế nơi phi pháp này.” “Tư..... OK~ “

Cậu nhìn bóng người động cũng không động ngoài cửa, trước tiên cần dụ bọn họ lại đây.

Ninh Nhất giả dạng bộ dáng yếu ớt xoay eo “Bịch” một tiếng lăn xuống đất, tiếng vang vật rơi dẫn đến sự chú ý của người canh gác, một người gõ kính hỏi: “Làm cái gì vậy? Yên tĩnh chút được không?” Người kia trở tay đánh một cái, “Mày 484 đần độn, cho hấn một mũi tiêm.” “Ôi má ơi, sẽ không phải là cho quá liều chứ?” “Là kêu đi đi đi vào đi xem xem, nếu chết có thể gặp phiền phức.”

“.....” Ninh Nhất cảm thấy cậu nên thấp cho chỉ số thông minh của hai người này một ngọn nến.

Bảy

“Tổ phá hủy vào vị trí.”

“Tổ trị liệu vào vị trí.”

.....

“Điểm bắn tỉa số một vào vị trí.”

Ninh Nhất lột đồ từ hai người vừa hôn mê dưới đất mặc vào, chỉnh lại vành mũ, rồi nhẹ huýt sáo.

“Mọi nhử đã bỏ trốn.”

15. Chương 15

Một

Ninh Nhất mắt nhìn thẳng đi theo con đường tuần tra, dựa trên tình báo, nhóm nhân viên tuần tra này vừa thay không mấy ngày, còn chưa hiểu rõ lẫn nhau, như vậy cậu có không gian rất lớn để phát huy.

Cậu vừa đi vừa đem bố cục tòa nhà truyền cho đồng đội, đột nhiên cậu bị tiếng ồn trong góc hấp dẫn ánh mắt. Cậu thuận theo tiếng nói nhìn sang, phát hiện một đám người đang chặn tiểu học bá, mà tiểu học bá chỉ có một mình tranh cãi cùng bọn họ.

Ô? Xảy ra chuyện gì vậy?

Tiểu học bá mặt đỏ lên, “Để tôi đi qua! Chỉ tiêu chất dẫn dụ của mấy người kia không đạt chuẩn không thể biến tính!” Mấy người trước mặt vẫn chặn cậu nhóc lại, “Thật có lỗi boss ra lệnh không thể để cậu đi gây trở ngại.”

“Chú——” Tiểu học bá gấp đến độ muốn đẩy bọn họ ra, trong lúc vô tình nhìn qua khe hở thấy Ninh Nhất cách đó không xa, Ninh Nhất nhủ mày liếc mắt nhìn cậu nhóc, sau đó ra hiệu bằng tay một vài tư thế không rõ. Tiểu học bá hiểu ý, lập tức che bụng mình nửa ngồi xổm trên đất, người xung quanh dùng mắt ra hiệu: Mày đánh nó hả? Không đụng cũng không chạm!

Một người trong bọn họ nhẹ vỗ vỗ lưng tiểu học bá, “Cậu sao vậy?” Tiểu học bá giả bộ một mặt thống khổ, “Đột nhiên... Đau dạ dày...” Người một bên đưa mắt nhìn nhau, cho dù biết cậu ta là tác yêu cũng không tiện vạch trần, dù sao boss nói rồi nếu như muốn tạo ra nhiều Omega còn cần từ chỗ cậu ta lượng lớn dữ liệu.

“Vậy cậu có muốn đi gặp bác sĩ không?” Tiểu học bá len lén liếc Ninh Nhất một cái lại tiếp tục ôm bụng nói: “Không cần..... Các chú đưa tôi quay về phòng là được rồi.” “Nhưng chúng tôi không thể rời đi —— Ai, tuần tra bên kia! Lại đây!”

Ninh Nhất thuận thể đi tới chờ một bên, bọn họ bèn đem tiểu học bá giao cho Ninh Nhất, “Mày mang cậu ta về phòng, đừng có xảy ra sai sót gì.”

Hai

Ngay sau khi khóa cửa lại, Ninh Nhất đột nhiên tóm lấy phía sau tiểu học bá rồi ném lên giường, tiểu học bá bưng gáy một mặt tủi thân hỏi: “Anh làm gì vậy.”

Lúc này trên mặt Ninh Nhất không còn mang theo tươi cười thường ngày, cậu lạnh lùng nhìn tiểu học bá, “Xui khiến người khác biến tính, tự mình bắt đầu sử dụng giải pháp phi pháp, hiệp trợ buôn lậu Omega, để tôi tới tính xem cậu muốn ngồi bao lâu trong cảnh ngục.” Tiểu học bá tròn tròn mắt, “Buôn lậu Omega? Em không có!”

Ninh Nhất hừ lạnh một tiếng, “Xem ra là một thiếu niên lạc bước?” Cậu dùng máy tính để bàn truyền sang một đoạn video, là video về sàn giao dịch ngầm.

“Nghiên cứu của cậu có thể cứu người, cũng có thể hại người, trí óc là một thứ tốt, tôi hi vọng cậu có thể sử dụng nó thật có ích ở những phương diện khác.”

Ba

“Sếp! Thêm dữ liệu Ninh Nhất truyền tới thì bản đồ được bổ sung đầy đủ rồi!”

“Tần Phong bên kia thế nào?”

“Góc chết đã dọn dẹp xong.”

“Thông báo Ninh Nhất, hành động.”

Bốn

Video rất ngắn, chỉ có mấy chục giây, nhưng lại có thể đem tiểu học bá đang sa trong lý tưởng tốt đẹp kéo về hiện thực.

Cả khuôn mặt tiểu học bá trở nên trắng bệch, cả người không tự chủ mà run rẩy, trên dưới miệng khê nhếch nhưng không thể thốt ra lời, Ninh Nhất nhận được mệnh lệnh nhiệm vụ, cậu đi tới vỗ vỗ vai cậu nhóc, kín đáo đưa cho cậu ta thứ gì đó, “Muốn rời khỏi thì thừa dịp hiện tại, cố gắng hết sức đi về phía cửa ra.”

Sau đó cậu quay người đi về cửa trước, khi nhấc lên tay nắm cửa thì ngừng lại một khắc, cậu nghiêng tai lắng nghe động tĩnh ngoài cửa, đột nhiên quay người đá một cái văng cửa sổ rồi thả người nhảy xuống!

“Loảng xoảng ùng —” Cửa khóa trái lập tức bị người bạo lực đá mở, một nhóm người lao vào tiến hành lục soát cả căn phòng, sau lại không tìm ra nhân vật mục tiêu, người cầm đầu bọn họ đối diện với cửa sổ mở toang chép miệng, mang theo ý tứ thăm dò hỏi: “Cửa sổ kia sao lại mở?” Tiểu học bá hít sâu mấy hơi sau đó dùng tay hung hăng chà mặt, khi cậu nhóc thả tay xuống biểu tình đã khôi phục bình thường, ngoại trừ mắt vẫn đỏ rực.

“Không có người, chỉ là gió lớn mà thôi.”

Khuôn mặt người dẫn đầu nháy mắt đen đi, nhưng ngại chỉ thị bên trên cũng không dám làm gì cậu, hắn ta giơ tay, người chung quanh lập tức bắt lấy tiểu học bá, “Xin mời, boss muốn gặp cậu.”

Năm

Ninh Nhất trốn trên một cái cây, lúc này bãi đỗ xe ngoài cao ốc đã là một mảnh chiến trường tràn ngập bom đạn khói súng, hai phe dựa vào ô tô làm lá chắn bắn qua lại, thỉnh

thoảng còn có tổ phá hủy cố ý châm lửa chiếc xe hơi làm nó nổ tung.

Ninh Nhất cũng không vội tham dự vào, mục tiêu của cậu là boss.

Cửa ra cao ốc có người canh gác, boss sẽ không làm ba ba trong hũ, hắn ta nhất định đã rời khỏi cao ốc rồi, cao ốc này phụ cận phạm vi trăm dặm đều là rừng cây, rất thích hợp để chạy trốn.

Bỗng nhiên, Ninh Nhất quan sát được một chỗ không giống chiến trường nhỏ, có mười mấy người đơn độc trốn sau chiếc xe đẩy lùi kẻ địch, nhìn như phân tán, kì thực đang chu đáo che chở người ở chính giữa kia! Mặc dù không ngừng thay đổi vị trí, đội hình cũng không biến đổi.

Xem ra boss chính là y, Ninh Nhất hơi nhú mày, người bảo vệ hơi nhiều, khó đối phó đây.....

Ninh Nhất ấn mở máy truyền tin, “Sếp à người tìm được rồi, nhưng mà bảo vệ có hơi nhiều, anh xem có thể tới yểm trợ hỏa lực không?”

“Ô hô tiểu hỏa bạn (*) dính chặt với cậu không phải luôn ở đó chờ à.” Thanh âm trên ghẹo của sếp theo tai nghe truyền tới, cách khá xa mà vẫn có thể cảm thụ được giọng điệu mỉa mai của anh ta.

() tiểu hỏa bạn (): chỉ bạn cùng chơi hồi bé hoặc chỉ bộ phận sinh dục nam*

“Tần Phong?” “Ừ.” Một từ thật đơn giản, lại làm Ninh Nhất thở phào nhẹ nhõm, sau đó cậu cười hỏi đối phương, “Người có thể nhiều đây, đối phó được không?”

Tần Phong giờ khắc này nằm phục trên điểm cao nhất, hắc mào mẫm súng ngắm trong tay, trước đây hắc dùng nó giết người, hiện tại hắc dùng nó bảo vệ người.

“Yên tâm, có tôi ở đây.”

16. Chương 16

Một

Mưa bom bão đạn, khói lửa cùng bay, Ninh Nhất ở giữa phi nhanh như con thoi đối phó với người phía trước, cậu không cần lo lắng bị người tập kích, bởi vì đằng sau đã có người thay cậu quét sạch tất cả, trận này tranh đấu không cần kiêng dè làm cậu cảm thấy

một loại thoải mái khó diễn tả bằng lời.

Có người bảo vệ thật là sướng khoái, tùy tiện buông thả khả năng.

Dư quang liếc thấy đoàn người tiến vào rừng cây, Ninh Nhất lập tức hất chân vung lên bụi bặm cao bằng người, nhân lúc mọi người đang cộm mắt lướt người đi vào rừng cây nhỏ.

Bây giờ là trời thu, trong rừng phủ kín một tầng lá rụng, bước đi vang tiếng xào xạc rất dễ bại lộ hành

tung. Ninh Nhất nhìn bốn phía, sau đó tháo chạy lên cây, cánh rừng này cây rất to chắc, chắc cây cũng có thể chịu đựng được trọng lượng của một người trưởng thành, cậu ước lượng một chút khoảng trống của cây, rồi lại bắt đầu nhảy lên nhảy xuống theo dõi hành động.

Hai

Ông kính chuyển hướng đoàn người của boss, vừa vào rừng chạy không bao xa boss đã bắt đầu thở gấp, em trai trung khuỷu ở một bên có chút điên rồi, thể lực của boss căn bản không theo kịp, nên nói thế nào cho y biết mà vừa uyển chuyển lại không làm tổn thương lòng tự trọng đây?

Boss chống tay lên cây thở dốc, chờ thở đều rồi liền quay đầu hỏi: “Người đâu? Mang đến không?” Em trai chỉ chỉ phía sau, “Mau theo đến đây.” Hắn ta mặt mày u ám hung dữ nện vào cây, “Thằng nhóc kia không an phận, còn cùng bọn cớm liên lạc.”

“Boss, người mang tới rồi.” Y vừa quay đầu liền nhìn thấy tiểu học bá nhe răng phần nộ trừng mắt với mình, “Xem ra mày đã biết rồi.” “Ông lừa tôi, ông và ban đầu nói không giống nhau.”

Boss khẽ mỉm cười, “Lúc trước nói cái gì? Tao không nhớ rõ.

Tiểu học bá lại nhớ lại, cậu nhóc nhớ tới một ngày kia boss tìm đến cậu, nói muốn sáng tạo nên con người có thể tự do lựa chọn giới tính, sống cuộc sống bản thân muốn trải qua, trong mắt boss lóe lên hào quang, việc làm đó không phải phi pháp, cho nên cậu mới đồng ý trợ giúp boss.

Boss thấy tiểu học bá hiện tại bộ mặt biểu tình mằm non tốt bị mọc xiêu vẹo nhìn có chút bức dọc, dự định gọi người chùm đầu cậu nhóc rồi vác lên tiếp tục đường thoát, “Mày đem nó ——” nhưng y còn chưa nói xong thủ hạ đã đột nhiên ngã xuống!

Y lập tức biến sắc, vươn mình trốn đến sau một thân cây đồng thời la lớn: “Chia ra trốn đi! Có tay bắn tỉa!” Y cảnh giác liếc nhìn bốn phía, đợi mấy phút cũng không thấy đối phương có bước hành động kế tiếp, y suy nghĩ một lát rồi hạ lệnh: “Đề một người mang theo nó cùng tao, những người khác tách ra đi!”

Ba

Ninh Nhất lấy viên đạn đặc chế từ trong băng đạn ra, vốn muốn dùng nó để giả đánh lén hiệu quả, nhưng giờ có Tần Phong giúp cậu đạt mục đích, viên đạn này tự nhiên cũng không cần dùng.

Bốn

Vừa chạy xa mấy dặm, boss thực sự không còn khí lực, gã dựa vào một thân cây hỏi tiểu học bá, “Này, cứ nhìn tao làm gì.” Tiểu học bá không quay đầu qua nhìn cây, “Chỉ là không hiểu nổi, mới một tháng ông làm sao lại biến thành như vậy?”

Boss cười như tự giễu, “Cần lý do nữa sao?” “Cần chứ, như vậy tôi cũng dễ định tội ông.” Giọng Ninh Nhất bắt ngờ từ trên cây truyền đến, boss cả kinh, quay đầu lại mới phát hiện thủ hạ không biết đã nằm trên đất từ lúc nào.

Ninh Nhất ngồi xổm trên cây, lấy một tay chống đầu, không có chỗ tựa vào nói, “Căn cứ theo thông lệ ông phải nói một đoạn dài quá trình kế hoạch phạm tội, nói đi, tôi nghe đây.” Boss khinh thường hừ một tiếng, “Gia tuyệt không chết vì nói nhiều... Ah ——” sau đó y liền ngã vật trên mặt đất, lộ ra tiểu học bá đằng sau còn giờ, Ninh Nhất hướng tiểu học bá khen ngợi, thuận tiện cười với boss toàn thân tê dại nói: “Đúng vậy, ông là chết bởi giá trị vũ lực quá thấp.”

Năm

Ninh Nhất khiêng boss quay đầu đi trở về, vừa ra khỏi rừng liền cùng Tần Phong đã sớm chờ ở đó vỗ một cái, “Nhiệm vụ hoàn thành!” Tần Phong mở miệng lại ngậm lại, bộ dáng muốn nói lại thôi.

Ninh Nhất tò mò chớp mắt nhìn, sau đó bỗng nhiên tỉnh ngộ, “Ồ ~ tôi hiểu rồi, anh là muốn...” Tần Phong đỏ mặt gật gật đầu, “Muốn tiệc rượu chúc mừng chứ gì, trở về mời anh!”

“.....” Trước đây trong quân đội khi làm xong nhiệm vụ thuận lợi trở về, đồng nghiệp đều sẽ ôm chặt người yêu mình rồi kiss một cái nồng nhiệt, Tần Phong rất hâm mộ, không thể không nói, hiện tại hẳn có hơi mất mát.

“Đi thôi, còn ngẩn người ở đó làm gì!” Tần Phong xuất thần nhìn Ninh Nhất cách đó không xa tươi cười kiêu ngạo, hẳn cũng không khỏi hạ khóe mắt. Không sao cả, chúng ta còn có thời gian rất dài.

Sáu

Năm ngày sau, Ninh Nhất nhanh chóng viết xong báo cáo nhiệm vụ giao cho sếp, thuận miệng hỏi: “Anh nói xem boss kia sao lại yếu ớt như vậy chứ?” Sếp phun vào mặt cậu một

ngụm khói, “Rất rảnh rồi hả, chỗ tôi còn có vài phần báo cáo cậu muốn không?” “Đừng đừng đừng, tôi đây không phải là hiếu kỳ sao.”

Sếp gõ gõ tàn thuốc mới nói tiếp, “Tuyển sinh dự bị biến đổi lại tiềm lực lớn chất dẫn dụ của giới tính khác, mười mấy năm trước trong sự kiện ác ý phần lớn nhằm vào Beta, phỏng chừng trong số người bị hại có hẳn ta, có thể lớn như vậy cũng coi như là kỳ tích.” “A? Vậy bên trên sẽ xử lý hẳn như thế nào?” “Trên báo cáo của bác sĩ nói, hẳn có tinh thần rối loạn nghiêm trọng, cậu đoán xem xử lý thế nào.”

Ninh Nhất không có ý tốt trả lời, “Còn có thể như thế nào, thả chứ.”

Sếp cười lắc lắc đầu, “Không, sau khi bị sốc điện hẳn dường như tỉnh táo rồi, tự mình xin phép ngồi tù.” Ninh Nhất tạm ngừng động tác thu dọn tài liệu, sếp lại nói tiếp, “Cậu yên tâm, một mình một gian, còn để

mấy tên bác sĩ khoa tâm thần cùng vào trại giam điều trị.”

“Nói thật, nếu hấn không đi sai đường, bên trên đã chiêu mộ hấn rồi, dù sao hấn khiến tỉ lệ giải phẫu biến tính tử vong giảm đến cơ hồ bằng không, tiểu học bá cũng đã bị chiêu mộ.”

Bảy

“Được rồi không nói những thứ này nữa, bên trên sẽ tự xử lý. Nói đến Tần Phong cũng đi mấy ngày nay rồi, cậu nhớ hấn không?” Sau khi kết thúc nhiệm vụ này, Thiếu tướng lại một lần nữa mang Tần Phong về đơn vị, không ngoài dự liệu mà cùng sếp đánh một trận, gã mới bừng khuôn mặt sưng đỏ nói chỉ là để hấn trở lại làm sĩ quan huấn luyện không phải ra chiến trường, hơn nữa trụ sở huấn luyện mới cách đây cũng không xa, muốn gặp hấn bất cứ lúc nào cũng được.

Thế nên mới đồng ý cho gã mang Tần Phong về tổng bộ làm thủ tục nhậm chức.

Ninh Nhất trở mặt sếp khinh bỉ, “Là chính anh nhớ Thiếu tướng đi.” Sếp vậy mà tiếp chuyện cười híp mắt đáp: “Đúng là rất nhớ, khó mà gặp được một người có thể cùng ta đánh nhau, ở trên giường lại chế phục anh đẹp trai hoang dã, làm sao có thể bỏ qua chứ.

“Ngừng ngừng ngừng tôi đi xem xem bọn họ trở về không —— ai da” Ninh Nhất vừa mở cửa liền đụng phải Tần Phong, Tần Phong vội vàng kéo lại Ninh Nhất sắp ngã, hướng về phía sếp cười cười xin lỗi, rồi ôm lấy Ninh Nhất chạy ra ngoài.

Sếp đang buồn bực lại âm ỉ gây sự cái gì đây, bỗng bị một người từ đằng sau ôm lấy. Sếp cũng không nôn nóng, anh ta trở tay vỗ vỗ mặt người kia cười nói: “Cửa chính không đi đi cửa sổ, nóng lòng như vậy, muốn sao?” Liền nghe thấy người phía sau thanh âm trầm muộn trả lời: “Ừ.” Sếp cười ha ha, “Được lắm quy tắc cũ, ai thắng người đó ở trên!”

Bên này vì tranh trên dưới mà đánh nhau khí thế ngất trời, bên kia Tần Phong ôm Ninh Nhất chạy đến một nơi không người mới thả cậu xuống, Ninh Nhất không hiểu ra sao (*), “Anh làm gì vậy?

(*) “ ” = “*Trượng Nhị hòa thượng mạc bất trú đầu não*” = (nghĩa đen) sờ không tới được suy nghĩ của *Trượng Nhị hòa thượng*.

Câu này xuất xứ từ một truyền thuyết cổ, về mê cung “Bát Quái” La Hán Đường ở chùa Tây Viên vùng Tô Châu. Lời đồn rằng mê cung La Hán Đường vừa mỹ lệ vừa kỳ diệu, được xây dựng bởi một vị hòa thượng thân hình rất cao lớn, mọi người không biết pháp danh của ngài nên gọi ngài là Trượng Nhị hòa thượng (hòa thượng cao hai trượng). Trượng Nhị hòa thượng khi chỉ đạo xây dựng La Hán Đường thì không đưa ra bản vẽ cụ thể, nghĩ tới đâu chỉ cho công nhân làm tới đó, những người được tuyển vào xây dựng công trình đều mơ hồ về tính toán của Trượng Nhị hòa thượng, còn La Hán Đường sau khi hoàn thành kiến trúc vô cùng ảo diệu, càng khiến người xem choáng váng.

Bởi vậy, mọi người đều nói ‘Sờ không tới suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng’, về sau câu này được truyền

miệng và nhiều khi được lược bớt còn “ ” (sở không được suy nghĩ) với ý nghĩa: mù mờ, không thể hiểu rõ sự việc.

Tần Phong đỏ mặt nói: “Cho em thứ này.” Ninh Nhất nhìn bộ dáng hắn có mấy phần mong đợi, “Thứ gì?”

Tần Phong từ trên cổ gỡ xuống một sợi dây, mặt trên có một viên đạn, hắn nâng tay Ninh Nhất, nhét nó vào tay cậu.

Ninh Nhất cầm lấy viên đạn cẩn thận nhìn kỹ, thoạt nhìn cũng đã có tuổi, bên trên còn khắc tên Tần Phong, “Đây là...”

“Đây là viên đạn cuối cùng của tôi, cũng là mệnh của tôi.” Hắn nắm tay Ninh Nhất, khiến cậu nắm chặt viên đạn này, rồi nâng mắt nhìn chăm chú Ninh Nhất, trong mắt tràn đầy mong đợi cùng chút khẩn trương.

“Em muốn không?” Tôi đem tôi giao cho em, em muốn không?

Ninh Nhất cảm thấy tim đập dồn dập bỗng lỡ một nhịp, cậu đột nhiên giang hai tay ôm Tần Phong thật chặt, ở bên tai hắn thấp giọng nói:

“Đương nhiên muốn.”

Hết chương 16.

Tác giả có lời muốn nói: Kết thúc rồi! Tung hoa tung hoa ~ Ngày mai xong phiên ngoại muốn bẻ quan tu luyện nha. Nội dung phiên ngoại ngày mai đại khái là: Xử nam lớn tuổi Tần Phong sẽ không ba ba ba? Đối tượng Ninh Nhất không chịu cô đơn đem áp trên giường! Cuộc chiến tranh đoạt công thụ của sếp cùng Thiếu tướng, lương tâm phóng viên mỗ vì các ngài truyền hình trực tiếp!

17. Chương 17: Ngoại Truyện 1

Một

Ninh Nhất gần nhất có chút phiền, nói tới tháng trước khi đầu óc nóng lên đáp ứng Tần Phong, cậu trái lại cũng không hối hận, tuy rằng tiến độ hơi nhanh, nhưng cũng không như sếp lần gặp đầu tiên đã mang người ta lên giường, tốc độ nói yêu thương này vẫn có thể nắm giữ.

Khiến Ninh Nhất phiền lòng chính là tên Tần Phong kia có vẻ như một chút tính tự giác nói yêu đương đều không có.

Tần Phong vẫn như thường ngày cùng Ninh Nhất làm nhiệm vụ, cùng Ninh Nhất nói chuyện nhiệm vụ, bởi

Ninh Nhất đánh lộn..... Sau đó không có gì nữa, hai người tiếp xúc thân thể thân mật nhất cũng chính là đánh lộn.

Yêu đương nhau cả tháng trời vậy mà chuyện làm nhiều nhất lại là đánh lộn! Đáng đời Tần Phong anh độc thân lâu như vậy.

Vấn đề là Tần Phong luôn trưng ra một bộ mặt chính trực, Ninh Nhất cũng không thể không biết xấu hổ nói những cái đó, cũng không thể nói thẳng em muốn cùng anh đạt đến sinh mệnh đại hài hòa đi, như vậy có phải giống như mình quá dục cầu bất mãn không?

Đang đúng độ tuổi trẻ huyết khí phương cương, Ninh Nhất có chút ngồi không yên, đã không thể từ trên người mình ra tay, vậy thì đi tìm trợ công!

Trợ công một: Bác sĩ Bản Lam Căn.

Bác sĩ mang theo nụ cười thần bí đưa cho cậu một cái bình nhỏ, Ninh Nhất lắc lắc cái bình trắng nhỏ không có bất kỳ nhãn mác gì, “Thứ này là gì vậy?” Bác sĩ tế nhị nháy mắt, “Chú hiểu được.” “..... Ha ha ai chẳng biết chất dẫn dụ đối với Tần Phong vô dụng, thuốc này có cái P dùng.”

Bác sĩ không chút keo kiệt vứt cho cậu một cái khinh bỉ, “Ai bảo chú cho hắn ăn? Chính chú tự ăn í!” “What?! Tôi không việc gì sao tìm chết chứ!”

“Ai, người trẻ tuổi, vậy là không hiểu rồi. Đến lúc đó chú đem thuốc ăn vào, quần áo cũng cởi ra, lên giường nằm xuống, lại bày ra vài tư thế hấp dẫn, Tần Phong tuyệt đối không khống chế được, ai, anh nói với chú! Chỗ này của anh còn có mấy cuộn phim chú muốn mượn tham khảo không..... Nay đừng có chạy!”

Cậu bỗng cảm thấy đến tìm bác sĩ hỗ trợ quả thực chính là hành vi bại não!

Hai

Trợ công hai: Thiếu tướng.

Thiếu tướng đang nằm trên một chiếc ghế mây nắn hông, vừa nghe vấn đề của Ninh Nhất gã trầm mặc chốc lát, sau đó có chút chần chừ nói: “Chẳng qua cậu ta không làm những chuyện kia, có thể là bởi vì..... Cậu ta thật sự không thể đi.”

“..... Thiếu tướng anh đừng đùa tôi, anh ấy cũng đã hai mươi mấy rồi còn không biết cái này?!”

Thiếu tướng hơi nhắm mắt, “Xem như là sai lầm của chúng tôi đi.”

“Quân đội vì phòng ngừa chất dẫn dụ đối với binh lính tạo thành ảnh hưởng, định kỳ sẽ cho bọn họ tiêm thuốc ức chế đặc chế làm bọn họ từ từ không bị chất dẫn dụ chi phối, trong quân cũng cấm phát sinh , Tần Phong từ nhỏ đã ở quân đội huấn luyện, không hiểu những chuyện kia cũng là bình thường.”

“Nhưng mà.....” Thiếu tướng quay đầu nhìn Ninh Nhất, “Cậu có thể chậm rãi dạy cậu ta.”

Vì vậy tất cả vẫn là rơi xuống đầu mình, ai, lại đi hỏi sếp chút thôi.

Ba

Trợ công ba: Sếp

Sếp có lẽ vừa tắm xong, còn mang theo một thân hơi nước. Anh ta lấy một chiếc khăn tắm quấn quanh nửa người dưới, tùy ý ngồi trên giường, không chút kiêng dè các dấu hôn chi chít trên người, Ninh Nhất nhìn sếp ngậm điều thuốc còn trưng ra bộ dáng thoả mãn, cậu cảm thấy trong lòng càng ngọt ngọt.

“Hắn không thể thì cậu có thể, hắn không thương cậu cậu đi thương hắn, bất luận chuyện có sinh con hay không cứ để chính mình thoải mái là được, bộ phận đều có cậu đừng sợ.”

Bộ dáng rất có đạo lý làm Ninh Nhất càng không có gì để nói, nhưng vấn đề là cậu đánh không lại được Tần Phong!

Bốn

Hỏi một vòng kết quả chỉ có câu trả lời của Thiếu tướng đáng tin cậy, Ninh Nhất nghĩ nghĩ, sau đó kéo Tần Phong vào phòng đẩy hắn xuống sofa, biểu tình nghiêm túc hỏi hắn, “Sẽ ba ba ba chứ?” Mặt Tần Phong lập tức xẹt một tiếng đỏ bừng, nhưng hắn cứ đỏ mặt mà không trả lời.

Ninh Nhất nhìn vậy lòng cũng nguội một nửa, mẹ ơi xem ra hắn thật sự sẽ không à, sau đó cậu quyết tâm tiến đến miệng Tần Phong cắn xuống.

Người khác kiss đều là nồng tình mật ý bay đầy bong bóng phấn hồng, kết quả đến nơi này của bọn họ lại giống như hai con cún con tranh giành đồ ăn..... Cũng may Tần Phong học khá nhanh, sau đó tìm được phương pháp hôn khiến Ninh Nhất hít thở không thông mới dừng lại.

Ninh Nhất thở hổn hển hỏi hắn, “Sẽ?” Tần Phong gật gật đầu, “Ừ.”

Ninh Nhất cảm thấy sau này có lẽ sẽ được trải qua cuộc sống tính phúc đi, nhưng mà cậu vẫn nghĩ quá ngọt rồi, Tần Phong đúng là học được kiss, cũng chỉ học được kiss.

Thế là một quãng thời gian rất dài về sau, mỗi khi Ninh Nhất muốn làm chút gì đó, Tần Phong sẽ mở lớn đôi mắt lóe hào quang, “Kiss sao?” Sau đó..... Sau đó không có sau đó, hắn cũng sẽ chỉ không ngừng lặp lại một động tác kiss này.

Ninh Nhất trong lòng khổ sở.

Năm

Cuối cùng có ngày Ninh Nhất nhịn không nổi nữa, cậu lôi người áp đến trên giường sau đó xé rách quần áo của cả hai, nhấn đầu Tần Phong sát vào sau cổ mình, “Ồ chỗ này! Cẩn đi!” Tần Phong nghe lời cẩn vào sau cổ cậu.

Ninh Nhất biết chất dẫn dụ của Tần Phong hỗn loạn là ký hiệu không thành, như vậy cũng chỉ là đi ngang qua. Tuy nhiên khoảnh khắc khi rằng nanh Tần Phong thực sự đâm vào, cậu quả thật cũng cảm nhận được loại dây dưa giao thoa linh hồn kia mà sách giáo khoa nhắc đến.

Theo nhiều ý nghĩa, đời này Ninh Nhất sẽ cùng Tần Phong dây dưa với nhau, cậu làm bộ bất đắc dĩ thở dài, “Được thôi, nếu anh đã không biết em sẽ dạy anh.”

Dạy hắn làm đạo đầu, dạy hắn tiến vào thân thể mình, dạy hắn hoàn thành ký hiệu trong cơ thể như thế nào, Ninh Nhất cảm thấy bản thân đã trầm xuống thật sâu.

Trong cơn mơ màng cảm thấy có người ôm mình thật chặt, Ninh Nhất dán vào lồng ngực hắn, nghe nhịp tim hoàn toàn rối loạn của hắn, Ninh Nhất hơi nhếch miệng.

Hăm vào đi, không chỉ anh đâu.

18. Chương 18: Ngoại Truyện 2

Một

Chế phục anh đẹp trai này thật tuyệt.

Ấn tượng đầu tiên của sếp với Thiếu tướng chính là vậy.

Hai

Sếp từ nhỏ đã thuyết minh hình tượng phần tử hiếu chiến đến vô cùng sâu sắc, ban đầu là đánh những

người cười nhạo mình là Omega, sau đó là đánh những kẻ không biết tự lượng sức mình vọng tưởng thượng được anh ta.

Trong gia đình anh ta mấy thế hệ bậc trên đều là Alpha tiếng tăm lừng lẫy trong quân đội, cố tình đến anh ta lại trở thành một Omega, thực sự rất có thể làm người khác thấy kỳ lạ.

Tuy rằng sếp là một Omega, nhưng trong nhà anh ta rất tiến bộ, anh ta đã thích đánh nhau thì sẽ dạy cho anh ta đủ loại dạng kỹ thuật vật lộn, khiến sếp càng ngày càng hung tàn, đây đại khái chính là một trong những lý do anh ta độc thân nhiều năm như vậy.

Một nguyên nhân khác có lẽ là anh ta là một dị loại đi, không có kỳ phát tình, sẽ không chịu chất dẫn dụ hấp dẫn, có thể ký hiệu những người khác..... Tuy rằng mấy người xung quanh rõ ràng không nói, trong lén lút đều sẽ né tránh anh ta, sếp ngược lại cũng không quan tâm, một ngày thành niên kia để lại trong nhà một phong thư, sau đó một mình xuôi nam đi đến thành phố này, vừa lưu lại liền lưu đến bây giờ.

Ba

Sếp mài răng thấp giọng cảnh cáo: “Đm Alpha, Omega, không muốn chết thì cứ cùng bố đánh!”

Thiếu tướng không biết nghĩ tới điều gì đột nhiên đỏ mặt, gã chớp chớp mắt đáp lại, “Được.”

Thiếu tướng ở trong quân đội trước nay chỉ có Alpha, lại là một đám ngây ngô không hiểu tình ái, gặp được người mình thích cũng không biết, chỉ biết từ sáng đến tối quần lấy người đánh nhau. Lâu dần liền lưu lại một truyền thống kỳ quái: Nếu có người sống chết quần lấy người đánh nhau, vậy nghĩa là hẳn thích người.

Cho nên, đánh nhau trong mắt sếp biến thành tán tỉnh trong mắt Thiếu tướng, đây thật sự là một hiểu lầm thú vị.

Bốn

Mới bắt đầu vẫn là nghiêm túc đánh nhau, sau đó không biết làm sao đánh thành ôm nhau lăn tới, sếp lấy một tay khóa lại động tác của Thiếu tướng, một tay khác không an phận trên mông của gã trái phải sờ soạng.

Lúc này biểu tình của Thiếu tướng đột nhiên nghiêm túc hẳn lên, gã bỗng phát lực xốc người bên trên lên, đồng thời siết chặt hai tay sếp giơ cao trên đỉnh đầu anh ta, sếp nhú mày, “Làm sao, không muốn?” Thiếu tướng nghiêm túc hỏi anh ta, “Em muốn làm cái gì?”

Sếp lộ ra một nụ cười tà, “Thảo anh.” Thiếu tướng hàng mày tuấn tú, “Không được!” Gã dùng một tay khác nhàn rỗi chậm rãi vuốt ve đôi môi sếp, “Là tôi thảo em.”

Sếp đột nhiên cất tiếng cười to, cười xong mới tiến đến bên tai Thiếu tướng dùng giọng trầm thấp nói: “Vậy thì đến nhiều lần, ai thắng người đó ở trên.” “Được.”

Năm

Sếp cảm thấy giờ phút này đau đớn trên thân thể đều không là gì, thắng mới là mấu chốt! Anh ta một lần nữa ra quyền, so với ngày thường càng hung ác hơn, không chút giữ lại! Bởi vì anh ta biết, cái tên này cùng những người ngày thường kia không giống nhau, không dùng toàn lực thì thua chính là bản thân mình.

Thiếu tướng nghiêng đầu miễn cưỡng tránh thoát cú đâm này, đồng thời tàn nhẫn đá hướng hạ bàn của sếp, sếp lập tức chống chân mượn lực phi lên một cước đập thẳng mặt Thiếu tướng, sau đó là đập, đánh, đá, cắn, liêu âm chân (*), đoạn tử cước..... Các loại chiêu thức đều mang ra đây, người biết thì hiểu là tranh trên dưới, không biết còn tưởng đây là giải quyết thù hận chất chứa, quả thực muốn đẩy đối phương vào chỗ chết.

() liêu âm chân (): là sát chiêu đá thẳng vào chỗ hiểm của đối phương*

Sáu

Cuối cùng, tay sếp duỗi về hai mắt Thiếu tướng, tay Thiếu tướng cũng vừa vặn bóp cổ họng sếp, lúc này hai người vô cùng ấn ý dừng lại, nhưng không chịu thu về.

Sếp thở hổn hển hỏi: “Người nào thắng?” Mắt Thiếu tướng chớp cũng không chớp, “Hoà nhau.” “Vậy thì tính thế nào? Lại đấu một trận?” “Đánh lại thì không còn khí lực làm những chuyện khác nữa.”

“Vậy thì —— mỗi người một lần.” Thiếu tướng mặt lạnh trả lời: “Quá ít.” Sếp cười ra tiếng, “Anh không phải không còn khí lực sao?” “Chuyện như vậy thì khí lực vẫn còn.” Thiếu tướng ngừng một chút, sau đó bổ sung: “Còn có rất nhiều.”

Sếp vung tay, “Được! Một lại đối người!”

Bảy

Sau đó đến trên giường mấy phút rồi nằm một chút hai người vừa khôi phục chút khí lực, tiếp đó cả hai không ai nhường ai, cho nên liền..... Lại đánh một trận.

Thực sự là một cặp kích động kịch liệt mà.

[TOÀN VĂN HOÀN]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lam-mot-beta>